

XVII Sprawozdawcze Walne Zgromadzenie Delegatów

Podlesice 24 maja 2014r.

Sprawozdanie z działalności Polskiego Związku Alpinizmu
w okresie czerwiec 2013r. – kwiecień 2014r.

Spis treści:

1. Porządek obrad (projekt) XVII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA	2
2. Regulamin (projekt) XVII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA	3
3. Władze, administracja.....	5
4. Finanse PZA	7
5. Sprawozdanie Zarządu PZA (czerwiec 2013r. – kwiecień 2014r.)	11
6. Komisje i zespoły robocze PZA sprawozdania (czerwiec 2013r. – kwiecień 2014r.).....	13
6.1. Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej	13
6.1. Komisja Taternictwa Jaskiniowego	15
6.2. Komisja Wspinaczki Skalnej	23
6.3. Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej	29
6.4. Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego	35
6.5. Komisja Wspinaczki Sportowej	39
6.6 Komisja Tatrzańska	42
7. Inicjatywa Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały”	43
8. Zespół Łączności Radiowej	46
9. Sprawozdanie Sądu Koleżańskiego	48
10. Sprawozdanie Redakcji „Taternika”	48

**Porządek obrad XVII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA
Podlesice 24 maja 2014r. - (PROJEKT)**

24 maja – początek godz. 10:00

1. Otwarcie Zgromadzenia.
2. Wybór Prezydium Walnego Zgromadzenia.
3. Zatwierdzenie regulaminu i porządku obrad Zgromadzenia – podjęcie uchwały.
4. Wybór Komisji Głównych:
 - a) Mandatowo - Skrutacyjnej,
 - b) Wnioskowej.
5. Sprawozdanie Komisji Mandatowej w przedmiocie prawomocności zwołania Walnego Zgromadzenia oraz jego zdolności do podejmowania uchwał.
6. Sprawozdanie z działalności PZA w okresie: czerwiec 2013r. – kwiecień 2014r.
 - a) Zarządu,
 - b) Komisji Rewizyjnej,
 - c) Sądu Koleżeńskiego.
7. Odczytanie opinii biegłego rewidenta z badania bilansu Związku za rok 2013.
8. Dyskusja nad sprawozdaniem władz PZA.
9. Podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie finansowe za rok 2013 .
10. Podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie z działalności Zarządu za rok 2013.
11. Podjęcie uchwały dot. wyboru WBA do zbadania sprawozdania finansowego za 2014 rok.
12. Podjęcie uchwały WZD o wprowadzeniu zmian w zakresie przepisów antydopingowych w Regulaminie Dyscyplinarnym.
13. Zatwierdzenie Regulaminu Dyscyplinarnego.

Przerwa obiadowa 14.00 – 15.00

14. Dyskusja i głosowanie zgłoszonych wniosków.
15. Wolne wnioski.
16. Zamknięcie obrad.

Godz. 19.00

Spotkanie przy grillu.

**Regulamin XVII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA
Podlesice 24.05.2014r. (PROJEKT)**

Rozdział I – Postanowienia wstępne

§ 1

Niniejszy „Regulamin” obowiązuje po zatwierdzeniu go przez Walne Zgromadzenie Delegatów PZA – zwany dalej w skrócie WZD.

§ 2

Termin, tryb zwołania, przebieg i kompetencje WZD reguluje § 8, 9, 12, 14-21, 24, 25 i 30 „Statutu Polskiego Związku Alpinizmu”.

Rozdział II – Udział w Zgromadzeniu

§ 3

Zgodnie z § 17 „Statutu PZA” uczestnikami WZD są:

1. - z głosem stanowiącym – delegaci lub zastępcy delegatów wybrani na Walnych Zebraniach Wyborczych organizacji zrzeszonych w PZA,
2. - z głosem doradczym – członkowie Zarządu PZA, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego, członkowie honorowi, o ile nie zostali wybrani jako delegaci, oraz goście zaproszeni przez Zarząd PZA do uczestniczenia w WZD.

§ 4.

1. Mandaty delegatów wystawia Biuro WZD na podstawie list członków i list delegatów oraz zastępców delegatów nadesłanych uprzednio przez organizacje zrzeszone w PZA. Listy te oraz mandaty Biuro przekazuje Komisji Mandatowej WZD.

Rozdział III – Ukonstytuowanie się Walnego Zgromadzenia

§ 5

1. WZD otwiera Prezes PZA lub Wiceprezes PZA, a następnie przeprowadza wybór Przewodniczącego Zgromadzenia.
2. Przewodniczący Zgromadzenia przeprowadza wybór dwóch swoich Zastępców oraz dwóch Sekretarzy Zgromadzenia.
3. Przewodniczący i Zastępcy Przewodniczącego Zgromadzenia, których wybiera się spośród delegatów i zastępców, stanowią Prezydium WZD.
4. Na wniosek Przewodniczącego Zgromadzenia – WZD może podjąć decyzję o rozszerzeniu Prezydium Zgromadzenia.
5. Przewodniczący Zgromadzenia może, stosownie do okoliczności, przekazać prowadzenie obrad WZD wraz ze swymi uprawnieniami wynikającymi z niniejszego „Regulaminu”, określonemu członkowi Prezydium WZD.

§ 6

1. WZD wybiera spośród delegatów dwie główne komisje Zgromadzenia:
 - 1.1 Komisję Mandatowo - Skrutacyjną - 3 osoby,
 - 1.2 Komisję Wnioskową - 3 osoby
2. WZD wybiera spośród uczestników zgromadzenia komisje robocze. Liczba tych komisji wynika z wniosków i potrzeb. Ich zadaniem jest przygotowanie projektów uchwał, rezolucji i zaleceń.
3. W skład głównych komisji Zgromadzenia mogą wchodzić wyłącznie delegaci i zastępcy delegatów w liczbie nie większej niż jedna osoba pochodząca z danej organizacji zrzeszonej w PZA – w każdej z komisji.
4. Każda komisja główna wybiera spośród swego grona Przewodniczącego Komisji.

5. W skład komisji roboczych mogą wchodzić wszyscy uczestnicy WZD. Obrady komisji roboczych są jawne i dostępne wszystkim uczestnikom WZD.
6. Wszystkie komisje Zgromadzenia są zobowiązane do złożenia WZD sprawozdania ze swej działalności w terminie ustalonym przez Przewodniczącego Zgromadzenia.
7. W przypadku powołania Komisji Odwołań jest ona wybierana i działa na zasadach komisji powołanych na Zgromadzeniu.

Rozdział IV – Obrady Zgromadzenia

§ 7

Porządek obrad i niniejszy „Regulamin” Przewodniczący Zgromadzenia przedstawia WZD do zatwierdzenia bezpośrednio po wyborze Prezydium i Sekretariatu Zgromadzenia.

§ 8

1. Dyskusji ogólnej całego WZD poddane zostają sprawozdania: Komisji Członkostw Honorowych i Komisji Wnioskowej oraz ewentualne wolne wnioski.
2. Wszystkie inne sprawy i wnioski uczestnicy WZD przekazują w formie pisemnej właściwym komisjom Zgromadzenia, które włączają je w zakres swoich obrad.
3. Wszystkie wnioski i zalecenia przygotowane przez komisje Zgromadzenia, wyłączając z tego komisje główne, przekazywane są Komisji Wnioskowej, która przedstawia je WZD.

§ 9

1. Po sprawozdaniu, referacie lub przemówieniu wnioskodawcy, kolejność wystąpień reguluje Przewodniczący Zgromadzenia, odpowiednio do zgłoszeń i wymogów sprawnego przeprowadzenia dyskusji.
2. Ostatni głos w dyskusji przysługuje zawsze sprawozdawcy, referentowi lub wnioskodawcy.

§ 10

1. W dyskusji nad sprawozdaniem, referatem lub wnioskiem można zabrać głos jeden raz i nie dłużej niż przez 5 minut.
2. Przewodniczący Zgromadzenia może przedłużyć czas wystąpienia lub udzielić głosu powtórnie, o ile uzna, że jest to konieczne dla dobra dyskusji.
3. Referentom i sprawozdawcom występującym zgodnie z porządkiem obrad Przewodniczący Zgromadzenia może udzielić głosu bez ograniczeń czasu.

§ 11

Poza ustaloną kolejnością wystąpień Przewodniczący Zgromadzenia udziela głosu:

1. w sprawie formalnej,
2. w sprawie nagłej – w przypadku spornych nagłości wniosku ustala WZD,
3. po zakończeniu dyskusji – w sprawie sprostowania lub wyjaśnienia oczywistej niejasności,
4. według swojego uznania – dla złożenia osobistego oświadczenia.

Rozdział V – Głosowania

§ 12

1. Głosowanie – jest jawne i odbywa się przez podniesienie rąk z mandatami.
2. W sprawach personalnych, na żądanie choćby jednego delegata, Przewodniczący Zgromadzenia jest zobowiązany przeprowadzić głosowanie tajne.
3. W razie równej liczby głosów, sprawę rozstrzyga głos Przewodniczącego Zgromadzenia.

§ 13

1. Po zakończeniu dyskusji nad wnioskiem, sprawozdaniem, rezolucją – Przewodniczący Zgromadzenia oznajmia, że WZD przystępuje do głosowania.
2. Od tej chwili aż do zakończenia głosowania nikt nie może zabrać głosu.
3. Poprawki do wniosku poddaje się pod głosowanie przed wnioskiem głównym.

4. W razie zbiegu kilku wniosków lub poprawek poddaje się pod głosowanie najpierw wniosek lub poprawkę najdalej idącą.

5. W przypadkach wątpliwych – kolejność głosowania rozstrzyga Przewodniczący Zgromadzenia.

§ 14

1. Uchwały WZD, poza sprawami wyszczególnionymi w Statucie, zapadają zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy liczby delegatów uczestniczących w WZD.

§ 15

1. Interpretacja niniejszego „Regulaminu” należy do Prezydium WZD.

3. Władze, administracja.

Władze

Zarząd

Prezes – Janusz Onyszkiewicz

Zarząd:

Iwona Bocian (KW Katowice) – członek Zarządu,
Marek Grądzki (KW Warszawa) – Skarbnik, rezygnacja 07.05.2014r.,
Wojciech Grzesiok (KW Gliwice) – członek Zarządu,
Miłosz Jodłowski (KS Korona) – Wiceprezes,
Ditta Kicińska (WKTJ Poznań) – członek Zarządu,
Bogusław Kowalski (KW Toruń) – członek Zarządu,
Piotr Kubicki (KW Poznań) – członek Zarządu,
Tomasz Poznański (Rzeszowski KW) - członek Zarządu
Marek Wierzbowski (UKA Warszawa) – Sekretarz Generalny,
Piotr Xięski (KW Katowice) – Wiceprezes,
Marcin Zwoliński (KS Kandahar) – członek Zarządu.

Komisja Rewizyjna

1. Andrzej Piekarczyk - Przewodniczący
2. Ryszard Urbanik
3. Marek Janas
4. Wojciech Łukasik
5. Jerzy Tillak

Sąd Koleżeński

1. Rafał Kardaś – Przewodniczący
2. Hanna Wiktorowska
3. Ryszard Kowalewski
4. Zofia Gutek
5. Marek Grochowski

Zarząd powołał następujące Komisje i zespoły robocze:

Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej

Komisja Wspinaczki Sportowej

Komisja Taternictwa Jaskiniowego

Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego
Komisja Kanioningowa
Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej
Komisja Bezpieczeństwa
Komisja Wspinaczki Skalnej
Komisja Tatrzańska
Komisja Ochrony Przyrody
Komisja Medyczna
Zespół Łączności Radiowej
Program Ministerstwa Sportu i Turystyki „Sport Wszystkich Dzieci”

PZA współtworzy także inicjatywę „Nasze Skały”.

Administracja

Pracownicy biura PZA:

- Sekretarz Generalny (społecznie) - Marek Wierzbowski
- Główna Księgową (1/2 etatu) - Marlena Szafranek
- Specjalista (etat) - Małgorzata Regulska
- Nasze Skały (etat) - Włodzimierz Porębski

W oparciu o umowy cywilno-prawne realizowane są zadania:

1. Renata Wcisło – redaktor „Taternika”
2. Wioletta Paszek – dystrybucja „Taternika”
3. Ryszard Galica – obsługa techniczna bazy taternickiej
4. Ewa Libera – prowadzenie taboru na Polanie Rogoźniczańskiej
5. Julian Kubowicz – prowadzenie taboru na „Szałasiskach”
6. Ewa Koralewska – korekta „Taternika”
oraz 70 umów zleceń zawartych na realizację zadań zleconych przez MSiT.

Współpraca z firmami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie zamówionych usług:

1. Adrian Koźbiał – kierownik COS „Betlejemka” (działalność gospodarcza)
2. Marek Karnecki – grafika i administracja strony PZA (działalność gospodarcza)

Sprawy członkowskie

1. Stan organizacyjny PZA

Status członka PZA do końca kwietnia 2014r. posiada:

- Kluby i sekcje alpinistyczne 49
- Kluby jaskiniowe 25 (plus sekcja działająca przy klubie KW Kraków)

2. PZA jest członkiem:

- Union Internationale des Associations d'Alpinisme (UIAA), składka w wysokości – 3 124,- CHF, opłacona za bieżący rok,
- International Ski Mountaineering Federation (ISMF), składka w wysokości 1 300,- EURO, opłacona za bieżący rok,
- International Federation of Sport Climbing (IFSC), składka w wysokości 2000,- EURO, opłacona za

- bieżący rok,
- European Speleologica Federation (FSE), składka w wysokości 180,- EURO, opłacona za bieżący rok,
 - Union Internationale de Speleologie (UIS), składka w wysokości 200,- Euro, do zapłacenia po otrzymaniu faktury.

Marek Wierzbowski Sekretarz Generalny

4. Finanse

RACHUNEK WYNIKÓW

sporządzono za okres 01.01 – 31.12. 2013 r.

jednostka obliczeniowa: zł

Wiersz	Wyszczególnienie	Stan na	
		30.12.2012	30.12.2013
A.	Przychody z działalności statutowej	2552260,82	2006308,61
I.	Składki brutto określone statutem	141630,00	117005,98
II.	Inne przychody określone statutem	2410630,82	1889277,63
B.	Koszty realizacji zadań statutowych	2404859,81	1941277,63
C.	Wynik finansowy na działalności statutowej (A-B)	147401,01	65030,98
D.	Koszty administracyjne w tym:	80015,99	52985,84
1.	Zużycie materiałów i energii	22228,89	4804,11
2.	Usługi obce	11428,74	21200,08
3.	Podatki i opłaty	200,00	34,00
4.	Wynagrodzenia oraz ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia	6014,33	1234,03
5.	Amortyzacja	27681,79	1550,78
6.	Pozostałe	12462,24	24156,65
E.	Pozostałe przychody operacyjne (niewym. w poz. A i G)	3846,49	83736,57
F.	Pozostałe koszty operacyjne (niewym. w poz. B,D i H)	1,99	881,40
G.	Wynik na działalności operacyjnej (E-F)	3844,50	82855,17
H.	Przychody finansowe	4909,94	3716,10
I.	Koszty finansowe		
J.	Wynik na działalności finansowej (H-I)	4909,94	3716,10
K.	Wynik finansowy brutto na całokształcie działalności (wielkość dodatnia lub ujemna) (C-D+G+J)	76139,46	98616,41
L.	Zyski i straty nadzwyczajne		
I.	Zyski nadzwyczajne - wielkość dodatnia		
II.	Straty nadzwyczajne - wielkość ujemna		
M.	Wynik finansowy ogółem (K+L)	76139,46	98616,41
I.	Różnica zwiększająca koszty roku następnego (wielkość ujemna)		
II.	Różnica zwiększająca przychody roku następnego (wielkość dodatnia)	76139,46	98616,41

Warszawa dnia 28.03.2014r.

sporządziła: Marlena Szafranek

BILANS Z UWZGLĘDNIENIEM BUFORA

AKTYWA				
+/-	Poz.	Nazwa pozycji	Na koniec 2013-12	Na koniec ub. roku 2012-12-31
-	A	Aktywa trwałe	6385,22	62234,26
-	I	Wartości niematerialne i prawne	404,67	591,38
		1 Koszty zakończonych prac rozwojowych	0,00	0,00
		2 Wartość firmy	0,00	0,00
		3 Inne wartości niematerialne i prawne	404,67	591,38
		4 Zaliczki na wartości niematerialne i prawne	0,00	0,00
-	II	Rzeczowe aktywa trwałe	5980,55	61642,88
-		1 Środki trwałe	5980,55	61642,88
		a) grunty (w tym prawo użytkowania wieczystego gruntu)	0,00	0,00
		b) budynki, lokale i obiekty inżynierii lądowej i wodnej	0,00	0,00
		c) urządzenia techniczne i maszyny	1247,22	4842,84
		d) środki transportu	4733,33	6800,04
		e) inne środki trwałe	0,00	50000,00
		2 Środki trwałe w budowie	0,00	0,00
		3 Zaliczki na środki trwałe w budowie	0,00	0,00
-	III	Należności długoterminowe	0,00	0,00
		1 Od jednostek powiązanych	0,00	0,00
		2 Od pozostałych jednostek	0,00	0,00
-	IV	Inwestycje długoterminowe	0,00	0,00
		1 Nieruchomości	0,00	0,00
		2 Wartości niematerialne i prawne	0,00	0,00
-		3 Długoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00
-		a) w jednostkach powiązanych	0,00	0,00
		- (1) udziały lub akcje	0,00	0,00
		- (2) inne papiery wartościowe	0,00	0,00
		- (3) udzielone pożyczki	0,00	0,00
		- (4) inne długoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00
-		b) w pozostałych jednostkach	0,00	0,00
		- (1) udziały lub akcje	0,00	0,00
		- (2) inne papiery wartościowe	0,00	0,00
		- (3) udzielone pożyczki	0,00	0,00
		- (4) inne długoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00
		4 Inne inwestycje długoterminowe	0,00	0,00
-	V	Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe	0,00	0,00

	1 Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0,00	0,00
	2 Inne rozliczenia międzyokresowe	0,00	0,00
-	B Aktywa obrotowe	508949,81	407387,67
-	I Zapasy	2262,00	2424,00
	1 Materiały	2262,00	2424,00
	2 Półprodukty i produkty w toku	0,00	0,00
	3 Produkty gotowe	0,00	0,00
	4 Towary	0,00	0,00
	5 Zaliczki na dostawy	0,00	0,00
-	II Należności krótkoterminowe	62079,47	12460,12
-	1 Należności od jednostek powiązanych	0,00	6196,91
-	a) z tytułu dostaw i usług, o okresie spłaty:	0,00	6196,91
	- (1) do 12 miesięcy	0,00	6196,91
	- (2) powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00
	b) inne	0,00	0,00
-	2 Należności od pozostałych jednostek	59881,27	6263,21
-	a) z tytułu dostaw i usług, o okresie spłaty:	38060,51	1406,83
	- (1) do 12 miesięcy	38060,51	1406,83
	- (2) powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00
	b) z tytułu podatków, dotacji, ceł, ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych	19921,77	-0,02
	c) inne	1898,99	4856,40
	d) dochodzone na drodze sądowej	0,00	0,00
-	III Inwestycje krótkoterminowe	437961,45	389477,54
-	1 Krótkoterminowe aktywa finansowe	437961,45	389477,54
-	a) w jednostkach powiązanych	0,00	0,00
	- (1) udziały lub akcje	0,00	0,00
	- (2) inne papiery wartościowe	0,00	0,00
	- (3) udzielone pożyczki	0,00	0,00
	- (4) inne krótkoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00
-	b) w pozostałych jednostkach	0,00	0,00
	- (1) udziały lub akcje	0,00	0,00
	- (2) inne papiery wartościowe	0,00	0,00
	- (3) udzielone pożyczki	0,00	0,00
	- (4) inne krótkoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00
-	c) środki pieniężne i inne aktywa pieniężne	437961,45	389477,54
	- (1) środki pieniężne w kasie i na rachunkach	437961,45	389477,54
	- (2) inne środki pieniężne	0,00	0,00
	- (3) inne aktywa pieniężne	0,00	0,00
	2 Inne inwestycje krótkoterminowe	0,00	0,00
-	IV Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe	6646,85	3026,01

Suma	515334,99	469621,93
-------------	------------------	------------------

PASYWA				
+/-	Poz.	Nazwa pozycji	Na koniec 2013-12	Na koniec ub. roku 2012-12-31
-	A	Kapitał (fundusz) własny	322512,48	300035,57
	I	Kapitał (fundusz) podstawowy	223896,11	223896,11
	II	Należne wpłaty na kapitał podstawowy (wielkość ujemna)	0,00	0,00
	III	Udziały (akcje) własne (wielkość ujemna)	0,00	0,00
	IV	Kapitał (fundusz) zapasowy	0,00	0,00
	V	Kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny	0,00	0,00
	VI	Pozostałe kapitały (fundusze) rezerwowe	0,00	0,00
	VII	Zysk (strata) z lat ubiegłych	76139,46	0,00
	VIII	Zysk (strata) netto	22476,91	76139,46
	IX	Odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego (wielkość ujemna)	0,00	0,00
-	B	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	192822,51	169586,36
-	I	Rezerwy na zobowiązania	0,00	0,00
	1	Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0,00	0,00
-	2	Rezerwa na świadczenia emerytalne i podobne	0,00	0,00
	-(1)	długoterminowa	0,00	0,00
	-(2)	krótkoterminowa	0,00	0,00
-	3	Pozostałe rezerwy	0,00	0,00
	-(1)	długoterminowe	0,00	0,00
	-(2)	krótkoterminowe	0,00	0,00
-	II	Zobowiązania długoterminowe	0,00	0,00
	1	Wobec jednostek powiązanych	0,00	0,00
-	2	Wobec pozostałych jednostek	0,00	0,00
	a)	kredyty i pożyczki	0,00	0,00
	b)	z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych	0,00	0,00
	c)	inne zobowiązania finansowe	0,00	0,00
	d)	inne	0,00	0,00
-	III	Zobowiązania krótkoterminowe	125838,75	102137,91
-	1	Wobec jednostek powiązanych	2478,02	0,00
-	a)	z tytułu dostaw i usług, o okresie wymagalności:	2478,02	0,00
	-(1)	do 12 miesięcy	2478,02	0,00
	-(2)	powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00
	b)	inne	0,00	0,00
-	2	Wobec pozostałych jednostek	49925,65	28702,83
	a)	kredyty i pożyczki	0,00	0,00
	b)	z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych	0,00	0,00

	c)	inne zobowiązania finansowe	0,00	0,00
-	d)	z tytułu dostaw i usług, o okresie wymagalności:	35347,17	1103,49
		-(1) do 12 miesięcy	35347,17	1103,49
		-(2) powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00
	e)	zaliczki otrzymane na dostawy	0,00	0,00
	f)	zobowiązania wekslowe	0,00	0,00
	g)	z tytułu podatków, ceł, ubezpieczeń i innych świadczeń	980,21	11028,61
	h)	z tytułu wynagrodzeń	0,00	0,00
	i)	inne	13598,27	16570,73
	3	Fundusze specjalne	73435,08	73435,08
-	IV	Rozliczenia międzyokresowe	66983,76	67448,45
	1	Ujemna wartość firmy	0,00	0,00
-	2	Inne rozliczenia międzyokresowe	66983,76	67448,45
		-(1) długoterminowe	0,00	0,00
		-(2) krótkoterminowe	66983,76	67448,45
Suma			515334,99	469621,93

5. Sprawozdanie Zarządu PZA

Niniejsze sprawozdanie obejmuje okres od XVI Sprawozdawczo-Wyborczego Zgromadzenia Walnego (czerwiec 2013r.) do kwietnia 2014 roku. W ciągu tego okresu odbyło się 29 skype konferencji Zarządu. Z powodu kolejnych wyzwań praca społeczna członków Zarządu staje się coraz bardziej wymagająca. Zarządowi nie udało się powołać osoby na funkcję Skarbnika Związku oraz powołać Komisji Dyscyplinarnej.

Początek bieżącej kadencji przypadł na trudny okres związany z tragicznymi wydarzeniami na Broad Peak (śmierć Macieja Berbeki i Tomasza Kowalskiego) i G1 (śmierć Artura Hajzera) oraz raportem ds. zbadania okoliczności i przyczyn wypadku podczas zimowej wyprawy na Broad Peak 2013, w konsekwencji których w listopadzie zorganizowany został przez redakcję Tatarnika i Zarząd tzw. Szczyt Podlesicki (pod hasłem: Etyka i zasady we współczesnym alpinizmie). Członkowie Zarządu uczestniczyli również w panelach dyskusyjnych na festiwalach i przeglądach filmów górskich.

Mimo trudności Polski Związek Alpinizmu postanowił kontynuować program Polskiego Himalaizmu Zimowego pod kierownictwem Janusza Majera. Nowy projekt pod nazwą Polskie Himalaje im. Artura Hajzera jest skupiony nie tylko na himalaizmie zimowym, ale również na rozwijaniu przejść w stylu alpejskim trudnych dróg ścianowych w górach siedmiotysięcznych oraz himalaizmie kobiecym.

Jednym z najważniejszych wydarzeń w ostatnim roku było podpisanie umowy pomiędzy PZU a PZA dzięki której, po wielu latach oczekiwań, alpiniści oraz pasjonaci gór i sportów górskich mogą skorzystać z nowego ubezpieczenia „Bezpieczny powrót”. Polisa zapewnia spokojny wyjazd w góry i na wyprawę, indywidualny i rodzinny. Ubezpieczenie można wykupić w łatwy sposób i bez zbędnych formalności przez stronę www.pza.org.pl. Niestety do tej pory z ubezpieczenia skorzystały dopiero 422 osoby.

W okresie poprzedzającym Walne Zgromadzenie w PZA miały miejsce: kontrola Urzędu Skarbowego, kontrola Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz dwie doraźne kontrole imprez przeprowadzone

przez Ministerstwo Sportu i Turystyki. Kontrole US oraz MSiT wypadły pozytywnie dla PZA. Podczas kontroli ZUS kontrolujący zakwestionowali kilka umów o dzieło twierdząc, że powinny one być klasyfikowane jako umowy zlecenia, co wiąże się z odprowadzaniem od nich składek na ubezpieczenie społeczne. Nakazano także odprowadzenie składek od umowy, zawartej z osobą zatrudnioną na Szafasiskach w związku z zakończeniem jej zatrudnienia w innym miejscu oraz odprowadzenie składek od umowy zawartej z Panią zajmującą się sprzątnięciem w lokalu PZA, kwestionując jej zatrudnienie od lat 90tych co było podstawą do zwolnienia z obowiązku odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne. W ostatnim omawianym przypadku PZA zamierza wnieść odwołanie Sądu Okręgowego Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

W czerwcu ubiegłego roku został uruchomiony Narodowy Ranking Wspinaczki Skalnej (NRWS). Celem jego stworzenia było rejestrowanie przejść wspinaczkowych (zarówno boulderowych, jak i sportowych - z liną) w wirtualnej bazie danych i w konsekwencji porównanie ich z przejściami innych wspinaczy w celu wyłonienia skalnej czołówki. W obecnej formie jest to jedyna oficjalna płaszczyzna rywalizacji pomiędzy zawodnikami uprawiającymi wspinaczkę skalną w Polsce. Bazując na wynikach rankingu, PZA przyznał dofinansowania do wyjazdów skalnych już dwukrotnie. Finansowo nagrodzone są przejścia seniorskie w obu konkurencjach, natomiast dla najlepszych juniorów przewidziano zgrupowanie w jednym z zagranicznych rejonów skalnych. Jednak ranking nie służy tylko porównywaniu najlepszych przejść - jest przeznaczony dla wszystkich wspinaczy, którzy szukają stabilnej internetowej platformy pozwalającej na archiwizowanie swoich skalnych dokonań. Warto dodać, że opiekująca się rankingiem Komisja Wspinaczki Skalnej podjęła współpracę z wiodącymi serwisami branżowymi w zakresie wspinaczki - widgety NRWS są dostępne w ramach portali: wspinanie.pl oraz climb.pl. Obecnie w rankingu sklasyfikowanych jest 72 zawodników w konkurencji drogi sportowe oraz 42 w konkurencji buldering.

Na ostatnim XVI WZD szeroko była dyskutowana kwestia wprowadzenia od każdego członka klubu stałej opłaty na rzecz Funduszu im. Krzysztofa Berbeki w wysokości 2zł. Ostatecznie kwestia ta została przegłosowana.

Poza składkami wpłacanymi przez Kluby Zarząd prowadzi, w miarę możliwości, rozmowy nad pozyskaniem partnerów wspierających Fundusz. Prowadzone są również inne działania promocyjne (banner w serwisach internetowych, plakaty, ulotki).

Pod adresem internetowym funkcjonuje także odrębna strona Funduszu: <http://funduszberbeki.pl/> I tak jak wcześniej (przed uchwaleniem niniejszej uchwały) wpłaty na rzecz Funduszu miały charakter sporadyczny, obecnie na koncie Funduszu zgromadzona jest kwota ok. 30 tys. zł.

Stanowi to znaczącą poprawę, biorąc pod uwagę fakt, iż stan środków na początku 2012 oscylował w granicach ok. 5 tys. zł.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w ostatnim roku do Polskiego Związku Alpinizmu dołączyły takie kluby jak: Bełchatowski Klub Wysokogórski, AZS PWSZ w Tarnowie, Klub Sportowy Speed Rock Wadowice oraz Klub Wysokogórski w Opolu.

W omawianym okresie Zarząd PZA podejmował również takie działania jak:

- wydanie publikacji autorstwa Krzysztofa Sasa - Nowosielskiego pt. "Krótki przewodnik po dietetycznych strategiach wspomagania treningu we wspinaczkę sportowej",
- organizacja konkursu fotograficznego „Życie na koniuszkach palców” oraz wydanie Kalendarza na rok 2014 z najlepszymi zdjęciami z ww. konkursu,
- organizacja - wraz z redakcją Tatarnika - wystawy Bogdana Jankowskiego z okazji 100-lecia organizacji alpinistycznych w Polsce (Festiwal Filmów Górskich w Łądku-Zdroju, Krakowski Festiwal Górski, Festiwal Filmów Górskich w Opolu, I Lubuskie Spotkania z Podróżnikami, Grotołazami i Ludźmi Gór) oraz promocja Polskiego Związku Alpinizmu na imprezach takich, jak m.in. Woodstock i Himalayan Camp.

6. Komisje i zespoły robocze PZA – sprawozdania (czerwiec 2013r. – kwiecień 2014r.)

❖ 6.1 Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej

W opisywanym w sprawozdaniu okresie, KWW PZA realizowała swoje zadania zgodnie z [założeniami](#) wypracowanymi w latach poprzednich, współpracując przy ocenie wpływających wniosków o dofinansowania i podziale środków na wyprawy i wyjazdy sportowe ze środowiskowymi ekspertami.

Zasady pracy KWW

- obiektywizm przy podziale środków,
- szeroki dostęp do dofinansowań,
- dofinansowania w trybie sportowym przyznawane po spełnieniu określonych sportowych kryteriów,
- dofinansowania w trybie unifikacyjnym przyznawane mniej doświadczonym zespołom,
- proste i przejrzyste procedury.

Dofinansowania na wyprawy i wyjazdy sportowe przyznawane są raz w roku, a zgłoszenia przyjmuje się do 15 listopada roku poprzedzającego wyprawę. Zarówno w przypadku wypraw, jak i wyjazdów alpejskich, dofinansowania przyznawane są w trybie unifikacyjnym i sportowym.

Komisja nie organizuje zebrań, a cała dyskusja i podejmowanie decyzji realizowane jest na bieżąco z wykorzystaniem grupy dyskusyjnej „wyprawy”, a także rozmów telefonicznych i skype konferencji.

Witryna internetowa KWW PZA

Witryna internetowa KWW zawiera informacje o [zasadach otrzymywania dofinansowań](#), formularze i wzory dokumentów. Ponadto na stronie KWW zamieszczane są wszystkie [wnioski](#) o dofinansowania, a także [sprawozdania](#) z zakończonych wyjazdów i wypraw.

8+

[Polski Himalaizm Zimowy.](#)

Dramatyczne konsekwencje zimowej wyprawy na Broad Peak, a następnie tragiczna śmierć Artura Hajzera pomysłodawcy PHZ w kuluarze japońskim na Gasherbrumie I (8068m) zachwiała na pewien czas funkcjonowaniem programu.

Zarząd PZA postanowił kontynuować dzieło zainicjowane przez Artura Hajzera i powołać Kol. Janusza Majera do roli koordynatora programu Polskie Himalaje, w którym zawarte mają być, zarówno działania zmierzające do zdobycia Nanga Parbat (8126m) i K2 (8611m), jak i wspieranie mniejszych wypraw o charakterze sportowym na himalajskie szczyty siedmiotysięczne oraz zdobycia polskiej, kobiecej Korony Himalajów.

Wokół Kol. Janusza Majera skupiła się większość doświadczonych himalaistów, którzy tworzą Radę Programu Polskie Himalaje. Zespół ten podjął działania zmierzające do usprawnienia procedur bezpieczeństwa w trakcie organizowanych przez PZA wypraw.

W bieżącym roku do kalendarza wypraw KWW PZA wpisane są trzy wyprawy w ramach projektu Polskie Himalaje. Są to:

- letnia wyprawa unifikacyjna na Broad Peak Middle,
- letnia wyprawa unifikacyjna na K2,
- jesienna wyprawa na himalajski szczyt siedmiotysięczny realizująca ambitne cele sportowe (nowa droga).

Broad Peak Middle jest celem zastępczym. Pierwotnie KWW PZA planowała zorganizowanie wyprawy unifikacyjnej na Nanga Parbat, by „oswoić” potencjalny cel wyprawy zimowej i zwiększyć nasze szanse na zdobycie szczytu w warunkach zimowych. Niestety agencje organizujące wyprawy nie są w stanie zagwarantować bezpieczeństwa alpinistom i turystom w tym rejonie. Zeszłoroczny atak terrorystyczny, w którym zamordowanych przez talibów zostało 11 alpinistów skutecznie odstrasza zainteresowanych od organizacji wypraw na tym obszarze.

Wyprawy w góry średnie i wysokie

2013

Niniejsze sprawozdanie obejmuje okres od lipca do grudnia 2013, w którym to okresie miało miejsce sporo wypraw i wyjazdów sportowych, wpisujących się w zestawienie [kalendarza KWW 2013](#).

Od 27 czerwca do 25 lipca we Fiordzie Tasermit na Grenlandii [działała wyprawa](#) Akademickiego Klubu Górskiego w Łodzi w składzie: Paweł Pustelnik (kierownik), Magdalena Aksman-Mirowska, Łukasz Mirowski, Paweł Wojdyga oraz Maciej Książczyk.

Zrealizowane cele:

1. Ulamertorsuaq, Geneva Diedre/War and Poetry, (VI, 1000m, 5.12b RP) Łukasz Mirowski, Paweł Pustelnik,
2. Nalumasortoq, Non Ce Due Senza Tre (VI, 700m, 5.11+R RP, 1xAF) Maciej Książczyk, Paweł Wojdyga.

Alpejskie wyjazdy realizowane w sezonie letnim 2013, zarówno w ramach złożonych do KWW wniosków, jak i w ramach działań Grupy Młodzieżowej PZA realizowały cele unifikacyjne i sportowe na przyzwoitym poziomie. KWW PZA nie odnotowała żadnych przełomowych przejść czy wyników sportowych.

Zdecydowanie najlepszym osiągnięciem sezonu w 2013r. we Wspinaczkę Wysokogórską było wytyczenie nowej, polskiej drogi na pn – zachodniej ścianie Great Trango Tower (6286m) przez zespół w składzie Marcin Tomaszewski + Marek Raganowicz. W konsekwencji 21 dniowej akcji górskiej zakończonej 19.08.2013 r (19 dni + 2 dni zjazdów ze ściany) została wytyczona nowa droga o nazwie [Bushido](#) (A4, VII+, VII Big Wall, 1960 metrów, 46 wyciągów) Ze względu na załamanie pogody zespół zrezygnował z wejścia na główny wierzchołek masywu.

W październiku w rejonie Uszby na Kaukazie działał polski zespół Paweł Karczmarczyk (KW Warszawa) i Marcin Rutkowski (WKW), który dokonał przejścia Drogi Chergianiego (5B, WI3, śnieg 70 st., IV, M7+ 1800 m) na Uszbie Południowej 4710m.

Bez osiągnięcia sukcesu sportowego zakończyła się natomiast wyprawa do Patagonii w składzie: Mariusz Serda (Kierownik, WKW), Andrzej Sokołowski (WKW), Maciej Ciesielski (UKA/KW. Poznań). Ze względu na złe warunki pogodowe nie udało się zespołowi zrealizować zakładanego celu wyprawy, jakim było pierwsze polskie wejście na turnię Torre Egger drogą Titanic.

2014

Alpy w sezonie zimowym 2014

Dofinansowania na wyjazdy alpejskie przyznawane są dwa razy w roku. Zgłoszenia przyjmuje się do 15 listopada (sezon zimowy) i do 15 maja (sezon letni). Dofinansowania przyznawane są w trybach unifikacyjnym i sportowym, a budżet wyjazdów jest wspólny. Otrzymywane kwoty nie są wysokie, ale

może z nich korzystać większa liczba osób.

Sezon zimowy w Alpach w 2014r. wypadł bardzo słabo. Wnioski na wyjazdy alpejskie złożyły w sumie 24 osoby, jednak skutecznością wykazały się tylko 4 dwuosobowe zespoły. Ciekawym przejściem może pochwalić się zespół: Rafał Zajac (Wrocławski KW) i Dawid Sysak (Wrocławski KW), którzy w niełatwych warunkach przeszli filar Tourniera na Les Droites

Na uwagę zasługuje również przejście, które odbyło się 11-12 grudnia 2013r., czyli jeszcze przed kalendarzową zimą. Zespół w składzie: Tomasz Klimczak (KW Warszawa), Marcin Księżak (KW Warszawa i UKA) i Marcin Wernik (UKA) przeszli wariantami słoweńskimi Filar Croza na północnej ścianie Grandes Jorasses.

2014.01-06 w górach wysokich i średnich

Na przełomie stycznia i lutego br., na zaproszenie BMC (The British Mountaineering Council), dwóch polskich wspinaczy – Paweł Wojdyga (AKG Łódź) i Piotr Sułowski (KW Warszawa, GM PZA) – wzięło udział w organizowanym co dwa lata International Winter Climbing Meet w Szkocji w Glenmore Lodge, gromadząc na swoich kontaktach wartościowe sportowo przejścia.

Ze względu na brak warunków – ciepła, bezśnieżna zima – nie odbyły się trzy, zgłoszone do kalendarza KWW wyjazdy w góry Norwegii.

Ze środków komisji został dofinansowany również udział Kol. Olgi Kosek w UIAA Ice Climbing World Cup & European Championship jakie odbyły się w rosyjskiej Ufie. Olga zajęła w klasyfikacji generalnej dobre 17 miejsce.

W dniach 7-16 marca 2014r. w Tatrach Słowackich w dolinie Kieżmarskiej odbyło się zgrupowanie szkoleniowo - unifikacyjne Polskiego Związku Alpinizmu dla uczestników programu Polskiego Himalaizmu Zimowego im. Artura Hajzera.

Ze względu na brak warunków (temperatura dochodząca do +12°C), bez sukcesu sportowego, zakończyła się kwietniowa wyprawa na Alaskę w rejon lodowca Ruth George zespołu w doborowym składzie: M. Tomaszewski i Dawid Sysak, której ambitnym celem było poprowadzenie nowej drogi na Mt Dickey.

Komisja Szkolenia przeprowadziła nabór i wstępną weryfikację osób zainteresowanych udziałem w kolejnej Grupie Młodzieżowej PZA. Poprzedni program GM został zakończony. W programie GM PZA łącznie wzięło udział 15 młodych osób, z których większość podjęła samodzielną działalność górską.

W chwili opracowywania niniejszego sprawozdania znajdujemy się dopiero u progu letniego sezonu 2014. W kalendarzu wypraw i wyjazdów sportowych KWW znalazło się sporo interesujących wniosków. Liczymy na ich powodzenie i życzymy wszystkim bezpiecznego wspinania.

Skład KWW

❖ 6.1 Komisja Tatarnictwa Jaskiniowego

Komisja Tatarnictwa Jaskiniowego w okresie czerwiec 2013 – kwiecień 2014 działała w składzie:

- Marek Lorczyk — Przewodniczący KTJ,
- Mateusz Golicz — Wiceprzewodniczący, kontakty międzynarodowe,
- Aleksandra Adamczyk — sekretarz KTJ,
- Piotr Sienkiewicz — wyprawy,
- Robert Matuszczak — szkolenia,
- Karolina Wróblewska — media.

Prace Komisji odbywały się za pośrednictwem poczty elektronicznej, rozmów telefonicznych, telekonferencji oraz spotkań.

W okresie sprawozdawczym, w dniu 16 listopada 2013r. w Podlesicach, odbyło się rozszerzone spotkanie z kierownikami wypraw i przedstawicielami klubów. Na spotkaniu wybrano wyprawy, które będą dofinansowywane z dotacji MSiT w roku 2014. Omówiono również ważne dla środowiska kwestie, w tym m.in. planowane uformowanie się zespołu roboczego do spraw szkolenia w KTJ.

1. Sprawy organizacyjne

W pionie jaskiniowym PZA zrzeszonych jest, na dzień 14.04.2014r., 25 Klubów i 1 Sekcja Taternictwa Jaskiniowego działająca przy Klubie Wysokogórskim w Krakowie. Do dnia sporządzenia niniejszego sprawozdania wydano łącznie 1531 kart taternika jaskiniowego.

Główną platformą informacyjną jest strona Polskiego Związku Alpinizmu, gdzie w bloku „Alpinizm Jaskiniowy” są umieszczone wszelkie informacje związane z uprawianiem taternictwa jaskiniowego, formularze i wnioski.

Na stronie internetowej w dziale „Aktualności” regularnie pojawiają się bieżące informacje z działalności KTJ oraz informacje o planowanych kursach, rozszerzonych spotkaniach KTJ, sprawozdania z wypraw i relacje z innych wydarzeń.

Dodatkowo współprowadzony jest profil kwartalnika „Jaskinie” na Facebooku (www.facebook.com/kwartalnik.Jaskinie), na którym umieszczane są m.in. aktualności dotyczące działalności klubów taternictwa jaskiniowego, informacje dotyczące szkoleń/spotkań/konferencji/zgrupowań dla grototazów w Polsce i za granicą. Istotne ogłoszenia umieszczane są również na stronie www.forum.speleo.pl.

Na stronie www KTJ PZA umieszczono podstawowe informacje o alpinizmie jaskiniowym w Polsce w języku angielskim.

Trwają prace nad modyfikacją strony internetowej KTJ PZA oraz udostępnieniem internetowej czytelnicy magazynu „Jaskinie”.

W związku z obowiązkiem prowadzenia wykazu przejść jaskiniowych przez kadrę narodową, na stronie www.pza.org.pl funkcjonuje baza przejść, która dostępna jest dla wszystkich osób posiadających kartę taternika jaskiniowego.

2. Działalność sportowa i eksploracyjna

W roku 2013 członkowie klubów taternictwa jaskiniowego, zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu, realizowali działalność eksploracyjną głównie w podziemiach Azji i Europy, a także dokonywali przejść sportowych trudnych technicznie jaskiń oraz studni jaskiniowych.

Komisja Taternictwa Jaskiniowego PZA w 2013 roku dofinansowała realizację następujących zgrupowań sportowo-eksploracyjnych:

1. Chiny (Hubei, Masyw Wuliang),
2. Turcja (Zachodni Taurus),
3. Austria (Hagengebirge),

4. Austria (Hoher Göll),
5. Austria (Leoganger Steinberge) ,
6. Austria (Tennengebirge),
7. Słowenia (Masyw Kanin),
8. Hiszpania (Picos de Europa),
9. Czarnogóra (Prokletije),
10. Kosowo (Kosowo).

Wyprawa centralna do Chin

Wyprawa odbyła się w terminie 11.10. - 10.11.2013r. Poprzedzona była również rekonesansem wiosennym. Jej celem była kontynuacja eksploracji otoczenia wioski Shizilu, znajdującej się w górach Dalou Shanmai w rejonie miasta Lichuan w prowincji Hubei, w południowo-zachodnich Chinach. Działalność wyprawy rozpoczęta została od jaskini Feng Dong, stanowiącej stare wywierzyisko w południowo-zachodniej części masywu. Eksploracja zakończyła się osiągnięciem ciasnych szczelin nie do przejścia, a jaskinia osiągnęła długość 1509 m.

Następnie przystąpiono do eksploracji Luò Xī Tiān Kēng (Wielka Studnia Spadającej Rzeki), w której główny korytarz niespodziewanie doprowadził do syfonu na głębokości 433m. W końcowej fazie wyprawy dołączona została do systemu kolejna, niżej położona jaskinia, dzięki czemu trzyotworowy system osiągnął długość 3463m. Eksploracja Dà Dòng (Wielka Jaskinia) prowadzona była w czasie całej wyprawy, lecz nie wszystkie problemy zostały rozwiązane ze względu na brak czasu. Jaskinia osiągnęła długość 4573m. Spośród większych jaskiń eksplorowanych w sąsiedztwie Shizilu należy jeszcze wymienić jaskinię Huang Jia Wo Dang, która zakończyła się ciasną szczeliną na głębokości 129m oraz rozbudowaną przestrzennie jaskinię Laizi Dong o długości 540m, kończącą się szczelinami nie do przejścia.

Drugim obszarem działania było otoczenie jaskini Zhà Kǒu Dòng (Jaskinia z Wielkim Otworem) – w obiekcie pozostał po ubiegłorocznej wyprawie ciekawy problem do rozwiązania prowadzący do wyższego piętra jaskini. Po wspięciu się, obszerny korytarz skończył się studzienkami ze szczelinami nie do przejścia. Jaskinia osiągnęła długość 1773m.

Dodatkowo rozpoczęto w tym rejonie działalność w dwóch nowych obiecujących jaskiniach, około 700m niżej, w dolinie rzeki Ji Jang. Obydwie jaskinie mają kaskadowy charakter i aktywne ciekły wodne. W pierwszej z jaskiń - Luo Shui Kong skartowanych zostało 937m korytarzy, natomiast kolejna - Ma Bao Dong kończy się syfonem na głębokości 156m. W większości eksplorowanych jaskiń pozostały jeszcze problemy do rozwiązania.

Łącznie w czasie wyprawy zostało skartowanych 7517m nowych ciągów, a około 1200m pozostało nieskartowanych.

W wyprawie, której kierownikiem był Andrzej Ciszewski, wzięło udział dziewięć osób z Krakowskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego, Sekcji Taternictwa Jaskiniowego KW Kraków, Speleoklubu Łódzkiego, Rudzkiego Klubu Grotołazów „Nocek” i Speleoklubu Częstochowa.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Andrzeja Ciszewskiego)

Turcja 2013 – wyprawa Wałbrzyskiego Klubu Górskiego i Jaskiniowego

Wyprawa działająca w górach Taurus odbyła się w dwóch turach:

w terminie 18.07. - 05.08.2013r. oraz 26.08. - 10.09.2013r.

W ramach pierwszej części wyprawy w paśmie Aladağlar odkrytych zostało 11 jaskiń. Największym osiągnięciem wyprawy jest odkrycie jaskini Yilanliyurt Mağarasi (Jaskinia Krainy Węża), która została wyeksplorowana w ciągu około tygodnia od -24m do głębokości -586m (deniwelacja jaskini 603m), wszystkie odkryte studnie i korytarze zostały skartowane. Głębokości pozostałych 10 odkrytych jaskiń nie przekraczały - 40m. Łączna długość skartowanych ciągów to ok. 1600m.

Druga część wyprawy działała w paśmie Geyikdağları, gdzie eksplorowano i skartowano 6 jaskiń. Najgłębsze spośród nich to Dombra Mağarasi - 252m oraz Tamtam Çukuru - 221m. Łączna długość skartowanych ciągów to 1044m, łączna głębokość odkrytych jaskiń 831m. Kierownikami działań byli

Bartosz Sierota oraz Sławomir Parzonka, a w wyprawie uczestniczyli członkowie Wałbrzyskiego Klubu Górskiego i Jaskiniowego oraz 1 członek Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego.
(sporządzono na podstawie sprawozdania Renaty Jarockiej-Lewandowskiej oraz Sławomira Parzonki)

Hagengebirge 2013 - wyprawa Sopockiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego oraz Sekcji Grotołazów Wrocław

Wyprawa odbyła się w dniach 26.07.2013r. – 18.08. 2013. Jej uczestnicy zostali podzieleni na dwa zespoły: pierwszy - eksplorujący oraz drugi - „remontowo-porządkowy”, którego zadaniem było zalecenie ciągu studni zlotowych oraz budowa dwóch mostów linowych w Studni z Tyrolką oraz w Sali Skośnej w Jaskini Ciekawej.

Zespół eksplorujący skupił się na dostrzeżonych w zeszłym roku problemach w Partiach Optymistycznych. Zjazd studnią SMN oraz Studnią na Zakręcie pozwolił dostać się do znanych z zeszłego roku Partii pod Studnią pod Wiszącą Półką. Obecne nowe wejście w te partie (przez studnię SMN) jest szybsze i wygodniejsze, dlatego wejście pierwotne zostało zdeporęcowane. Kontynuowano eksplorację na końcu Meandra Zachodniego, gdzie odkryte zostały dwie kolejne, ogromne studnie. Eksplorowane były również Partie Baltazara Gąbki, ale niestety ciągi się zapętłają. Podczas wyprawy udokumentowano 2083m długości Jaskini Ciekawej, co daje łącznie 12.239m, natomiast głębokość nadal pozostaje taka sama -384m.

Dodatkowo prowadzono działalność w jaskini Kitzgrabenwasserschacht oraz prowadzono eksplorację powierzchniową - sprawdzono kilka otworów nad Partiami Optymistycznymi Jaskini Ciekawej.

W wyprawie udział wzięli członkowie Sekcji Grotołazów Wrocław, Sopockiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego, Speleoklubu Łódzkiego, Speleoklubu Warszawskiego, Klubu Alpinistycznego przy Grupie Beskidzkiej GOPR oraz Speleoklubu Bielsko-Biała. Jej kierownikiem był Marek Wierzbowski.
(sporządzono na podstawie sprawozdania Adama Mioduszeńskiego)

Hoher Göll 2013 - wyprawa Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego

Wyprawa działała w terminie 30.06 – 20.07.2013, a jej bazę stanowiła tzw. Zakrystia - niza skalna pośrodku ściany na wysokości ok. 1800m. Działalność koncentrowała się na dwóch obiektach: Gruberhornhöhle (1336/29) oraz Gamsstieghöhle (1336/48). Celem działań było poszukiwanie perspektyw połączenia Gruberhornhöhle z systemem jaskiniowym Hochscharte. Biwak założony został w sali Oaza, na głębokości ok. -550m. Odkrytych zostało ok. 120 metrów korytarzy, generalnie zbieżających w dobrym kierunku, ale cały czas nie łączących się z Kammerschartenhöhle. Ich kontynuacja nie jest całkowicie wykluczona. Odkryta została Sala Moniki o wymiarach ok. 18 x 40 x 30m (szer. x dł. x wys.), niestety przechodząca w ślepią studnię.

W Gamsstieghöhle, na głębokości ok. -110m odkrywcy jaskini pozostawili niesprawdzony, wijący meander. Ciasna o, 85-metrowej długości "Zemsta Klappachera" doprowadziła nad 52-metrowej głębokości studnię o średnicy ok. 4 - 6m. Z jej dna, będącego zawaliskiem osadzonym na zaklinowanych w meandrze blokach, prowadzi zjazd do kolejnej, obszernej próżni z mocnym przewiewem, która nie zdążyła zostać wyeksplorowana.

W czasie trwania wyprawy odkryto oraz skartowano łącznie 587m korytarzy.

Kierownikiem wyprawy był Mateusz Golicz, a uczestniczyli w niej członkowie Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego, Rudzkiego Klubu Grotołazów „Nocek”, Speleoklubu Łódzkiego, Sekcji Grotołazów Wrocław, Speleoklubu Tatrzańskiego oraz Katowickiego Klubu Speleologicznego. Dodatkowo w transporcie sprzętu pomiędzy obozami pomogli także bezpośrednio przed wyprawą członkowie Akademickiego Klubu Grotołazów AGH.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Mateusza Golicza)

Leoganger Steinberge 2013 - wyprawa Krakowskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego

Wyprawa odbyła się w terminie 27.07 - 25.08.2013r. Główne cele eksploracyjne tegorocznej wyprawy to jaskinie: CL-3 i Furkaschacht. Pierwsze wejście do jaskini Furkaschacht zatrzymało się na korku lodowym na głębokości -55m, a kilkukrotne próby jego pokonania nie przyniosły rezultatów. W związku z tym działalność w tej jaskini nie była możliwa. W tej sytuacji eksploracja prowadzona

była na powierzchni zarówno w znanych, jak i nowo odkrytych jaskiniach oraz w jaskini CL-3. Głównym celem eksploracyjnym jaskini CL-3 był rejon Sali Kluczowej na głębokości ok. -380m. Po pokonaniu zawaliska została odkryta galeria kierująca się na północ, w stronę Systemu Lamprechtsofen, przechodząca w studnię o głębokości 40m. Po przeciwległej stronie studni widoczne jest duże okno, kierujące się na północ. Dalsza eksploracja prowadzona była na dnie studni, gdzie po przejściu zawaliska i następnej studni przerwana została nad progiem w kolejnej galerii na głębokości - 530m. W partiach tych występuje mocny ciąg powietrza.

Eksploracja powierzchniowa prowadzona była w ponad 30 obiektach, z czego 10 zostało udokumentowanych. W sumie w czasie wyprawy zostało udokumentowanych ok. 900m nowych ciągów, z czego 400m w jaskini CL-3. Jaskinia CL-3 osiągnęła sumaryczną długość skartowanych ciągów 7174m.

W wyprawie, której kierownikiem był Andrzej Ciszewski, udział wzięli członkowie Krakowskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego, TKG Vertical, Speleoklubu Warszawskiego, Speleoklubu Tatrzańskiego oraz Speleoklubu Dąbrowa Górnicza.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Andrzeja Ciszewskiego)

Tennengebirge 2013 – wyprawa Speleoklubu „Bobry” Żagań

Od 4 do 25.08.2013r. w masywie Tennengebirge w Austrii działała 31-sza wyprawa żagańskiego Speleoklubu Bobry. Od dziesięciu lat głównym celem jest jaskinia JackDaniel's. Podczas wyprawy wyeksplorowanych w niej zostało 900m, a zmierzonych 700m nowych korytarzy. Jaskinia ma obecnie około 9200m długości (pomierzone 9030m). Jej eksploracja będzie kontynuowana. Oprócz jaskini JackDaniel's uczestnicy wyprawy działali także na powierzchni eksplorując, mierząc i znakując wiele mniejszych obiektów. Sprawdzonych zostało kilka otworów. P-D27 wydaje się być interesująca, po około 30m zjazdu natrafiono na okno z przewiewem. Zmierzone zostały jaskinie: P -14 do połączenia z P-A13, długość (bez P-A13) 49m, głębokość -40m, P-A15, długość 40m, głębokość -26m oraz kilka studni do 20m głębokości. Oznakowanych numerem katastralnym zostało 10 jaskiń. W jaskini JackDaniel's pozostało wiele ciekawych miejsc do eksploracji dla przyszłych wypraw. Kierownikiem wyprawy był Rajmund Kondratowicz.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Rajmunda Kondratowicza)

Kanin 2013 – wyprawa Sekcji Taternictwa Jaskiniowego KW Kraków

Wyprawa odbyła się w terminie 01.08 – 20.08.2013r., działała w masywie Kanin w Alpach Julijskich na Słowenii. Celem wyjazdu były: odkryta podczas poprzedniej wyprawy jaskinia P 41 (-221m) oraz znana i eksplorowana już kilka lat BC 10 (-863m). Otwór pierwszej znajduje się niedaleko w stosunku do BC 10, a połączenie obu jaskiń pozwoliłoby na uzyskanie systemu o deniwelacji ponad 1000m. Dodatkowo w dolnych partiach samej BC 10 prowadzone są poszukiwania ciągów umożliwiających połączenie z bardzo blisko położoną Galerią Wileńską, co w efekcie oznaczałoby dotarcie do systemu Polska Jama – Mała Boka (1319m deniwelacji). W P 41 w ramach pięciu akcji, dotarto do niemożliwego do przejścia meandra na głębokości -370m. Równolegle na poziomie -70m odchodzi trawers zrobiony na poprzedniej wyprawie do obszernej galerii, gdzie jak się okazało rozpoczyna się kolejna nowa studnia. Ciąg ten charakteryzuje się bardzo silnym przepływem powietrza i po serii studni, poprzedzielanych zawaliskami, udaje się dotrzeć do poziomu -250m. Ostatecznie zatrzymuje ciasny meander z silnym przepływem powietrza, który z pewnością stanie się celem kolejnej wyprawy.

Eksploracja w BC 10 prowadzona była w tym roku na dwóch przodkach. Nie udaje się rozwiązać problemu komina z silnym przepływem powietrza na poziomie poniżej -800m. W pęknięciu na głębokości -750m udaje się zlokalizować meander idący w kierunku południowo wschodnim, a więc do Małej Boki. Rozpoznane zostaje 63m ciasnego korytarza, a dalsza droga wymaga ok 20m wspinaczki. Położenie meandra względem galerii Wileńskiej oraz silny ciąg powietrza powodują, że będzie to główny cel kolejnej wyprawy.

Podczas letniej wyprawy zmierzono łącznie 424m nowych ciągów, jaskinia P 41 została pogłębiona z 221m do 370m i osiągnęła łączną długość 600m.

W wyprawie udział wzięli członkowie Sekcji Taternictwa Jaskiniowego KW Kraków, a jej kierownikiem był Paweł Ramatowski.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Huberta Cieplaka)

Picos de Europa 2013 – wyprawa Speleoclubu Wrocław

Wyprawa odbyła się w terminie 27.07 – 25.08.2013r. Działała w masywie zachodnim (El Cornion) gór Picos de Europa (północna Hiszpania). Ze względu na trudne warunki na zewnątrz (spora pokrywa śnieżna zalegająca w wyższych partiach masywu) oraz wewnątrz jaskiń (woda) części celów nie udało się zrealizować. W ramach kontynuacji eksploracji najniższych partii Pozu de la Torre Santa Maria (PE001) założony został pierwszy biwak na poziomie ok. -320m. Dzięki kolejnemu biwakowi na głębokości -560m osiągnięto głębokość 883m, przy czym nie osiągnięto dna. Istnieje więc możliwość dalszej eksploracji. W górnych partiach pod blokiem szczytowym Torre Santa Maria przeprowadzono dymienie. Niestety, choć w samej jaskini dym był wciągany z zaskakującą prędkością i w oczekiwanym przez zespół kierunku, na powierzchni żaden z kilku rozstawionych wokół Torre Santa Maria zespołów nic nie zauważył. Dodatkowo w ramach działań w górnych partiach jaskini odkryto szczelinę za „Trawersiem z wiertła” o konsekwentnym przebiegu. Sama lokalizacja tego miejsca, bezpośrednio pod dolną częścią zachodu Corredor del Marques przecinającego północną ścianę Torre de la Santa Maria, określa cel poszukiwań powierzchniowych na przyszłość. Ze względu na to, iż w PE001 nie osiągnięto dna, badanie kierunku odpływu wód (poprzez ich barwienie) nie przyniosło rezultatów. Ponadto, z uwagi na trudne warunki (woda) nie mogły zostać zrealizowane zaległe prace dokumentacyjne w Sistema Cembavieya (CEM/SCP111) od otworu Sima Parodia (SCP111) do połączenia z Sima Cembavieya (CEM).

W wyprawie, której kierownikami byli Adam Leksowski i Zbigniew Grzela udział wzięli, oprócz członków Speleoclubu Wrocław, reprezentanci Akademickiego Klubu Grotołazów Kraków, Speleoklubu „Bobry” Żagań i Sudeckiego Klubu Wysokogórskiego.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Marka Jędrzejczaka)

Prokletije 2013 – wyprawa Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego oraz Speleoklubu Świętokrzyskiego

W dniach 19.07 – 11.08.2013r. odbyła się wyprawa eksploracyjna w Góry Prokletije. Wcześniej poprzedziły ją również dwa, krótkie wyjazdy wiosenne. Eksploracja była prowadzona we wschodniej części masywu Beliča, w okolicy Doliny Skripa oraz szczytu Maja Kolata.

Działania wyprawy były kontynuowane w następujących systemach jaskiniowych (podany jest wzrost długości lub/i głębokości w stosunku do roku 2012):

- Jaskinia Górnicza (03 013) - den. 516m, dł. 1629m, wzrost długości o 410m,
- Jaskinia Gigant (03 113) – den. 306,43m, dł. 1871m, wzrost deniwelacji o 11m i długości o 281,31m,
- Jaskinia w Trzech Kopcach (03 142) – den. 141m, dł. 725m, wzrost długości o 268m,
- Jaskinia Entuzjastyczna (03 147) – den. 155m, dł. 1134m, wzrost długości o 590m.

W wyniku eksploracji powierzchniowej wyprawa odkryła następujące jaskinie:

- Jaskinia Obiboki – den. 53m, dł. 205m,
- Jaskinia Smocza Jama – den. 53m, dł. 205m,
- Jaskinia Jastrzębia – den. 71,62m, dł. 73,88m.

Ponadto prace były prowadzone w: systemie jaskiniowym Nibyczarna - Babina Sisa, Jaskini przy Czerwonym, Jaskini Wielkiej Bramy, Jaskini Nadzwyczajnej, Jaskini Próżnych Życzeń oraz Jaskini Małej Wielkiej Burzy. Ogólnie działalność była prowadzona w 14 jaskiniach, w tym w 10 nowych obiektach. W sumie w roku 2013 podczas wyprawy skartowano około 2500m nowych ciągów poligonowych.

W wyprawie, której kierownikiem była Aleksandra Filipiak, uczestniczyli członkowie Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego, Speleoklubu Świętokrzyskiego oraz Sekcji Taternictwa Jaskiniowego KW Kraków.

(sporządzono na podstawie sprawozdania Aleksandry Filipiak i Krzysztofa Najdka)

Kosowo 2013 - wyprawa Grupy Nurków Jaskiniowych

Wyprawa do Kosowa odbyła się w dniach 20.08 - 8.09.2013r., a jej celem była eksploracja Wielkiego Syfonu w jaskini Gryka e Madhe, znajdującego się ponad 500m od otworu jaskini.

Zeszłoroczny przodek znajdował się na głębokości 42m przy ok. 180m długości podwodnego korytarza w Wielkim Syfonie. Po akcjach transportowych, sprzętu speleonurkowego, przez suchą część jaskini i Syfon Wstępny do Wielkiego Syfonu, rozpoczęto akcję nurkową. Rozpoznano dalej 4 nowe korytarze. Przesunięto przodek o ok. 30m długości, osiągając głębokość 55m. Następnie przeniesiono się do syfonu na końcu jednego z ciągów jaskini (3km od otworu), gdzie finalnie wyeksplorowano ok. 40m podwodnych ciągów, łącząc jeziorko syfonalne z partiami suchymi jaskini. W związku z brakiem gazów do nurkowania na dużych głębokościach, przeniesiono się do Serbii, gdzie kontynuowana była eksploracja w jaskini Vrelo Crnog Timoka. Po przerwaniu działań ze względu na trudne warunki wodne w jaskini, przeniesiono się do jaskini Lazareva. Do osiągnięcia polskiej ekipy należy zaliczyć połączenie jeziorka wywierzykowego przed jaskinią z jeziorkiem syfonalnym wewnątrz jaskini. Poznano także inne nowe podwodne partie tej jaskini, ogółem 250m nowych korytarzy, a także rozpoznano szereg przodków do dalszej eksploracji. Kierownikiem wyprawy był Dominik Graczyk, a udział w niej wzięli członkowie Speleoklubu Warszawskiego oraz Speleoklubu AVEN Sosnowiec

(sporządzono na podstawie sprawozdania Dominika Graczyka)

Oprócz wyżej opisanych wypraw, dofinansowanych ze środków Komisji Taternictwa Jaskiniowego PZA, odbywały się inne, organizowane przez kluby taternictwa jaskiniowego, między innymi: wyprawa Arabika 2013 (Abchazja - Sekcja Grotołazów Wrocław), Kitzsteinhorn 2013 (Austria – Krakowski Klub Taternictwa Jaskiniowego), Durmitor 2013 (Czarnogóra - Tarnogórski Klub Taternictwa Jaskiniowego), wyprawy do jaskiń Albanii, Kosowa, Serbii organizowane przez Grupę Nurków Jaskiniowych PZA. W ramach projektu „Korona Podziemi” zakładającego zdobycie najgłębszych studni jaskiniowych świata, realizowanego przez Speleoklubu „Bobry” z Żagania, na przełomie lipca i sierpnia 2013 odbyła się wyprawa do Czarnogóry w pasmo górskie Maganik (przejście studni wewnątrzjaskiniowej NYX o głębokości 429 m) oraz do Chorwacji (przejście 513-metrowej studni wewnątrzjaskiniowej - Divka Gromovnica w jaskini Velebita).

W Polsce grotołazi działali m.in. w Jaskini Niedźwiedziej w Kletnie (Sudety), jaskiniach tatrzańskich i jurajskich.

Na szczególną uwagę w 2013 roku zasługuje również udział polskich grotołazów w międzynarodowych wyprawach działających w Meksyku. Dzięki działalności polskich nurków udało się:

- pogłębić system Huautla (-1545m) – Mirosław Kopertowski,
- pogłębić jaskinię J2 (-1229m) i dokonać ekstremalnego nurkowania, przesądzającego o zakończeniu eksploracji w J2 – Marcin Gala.

Oba wydarzenia zostały uhonorowane w kategorii „Eksploracja jaskiń” podczas XVI Ogólnopolskich Spotkań Podróżników, Żeglarzy i Alpinistów „Kolosy”, które odbyły się w dniach 7-9.III.2014r. w Gdyni – Kolos dla Marcina Gali oraz wyróżnienie dla Mirosława Kopertowskiego.

Wyprawy, które uzyskały dofinansowanie w roku 2014:

- Kosowo (Kosowo),
- Czarnogóra (Prokletije),
- Austria (Hoher Goll),
- Austria (Hagengebirge),
- Austria (Leoganger Steinberge),
- Austria (Tenengebirge),
- Hiszpania (Picos de Europa),
- Słowenia (Masyw Kanin),

- Turcja (Karanfil Daği),
- Chiny (Hubei, Masyw Wuliang).

3. Szkolenia

W okresie sprawozdawczym odbyło się 9 szkoleń centralnych, mających na celu unifikację i doszkalanie zarówno członków kadry narodowej, jak i taterników jaskiniowych z klubów zrzeszonych w PZA.

1. Szkolenie z zakresu kartowania – 10-12.05.2013r. – Wielka Wieś pod Krakowem.
2. Warsztaty z zakresu poręczowania jaskiń – 7-9.06.2013r. – Wojcieszów.
3. Kurs autoratownictwa jaskiniowego – 22-23.06.2013r. – Podzamcze oraz jaskinie w Sokolich Górach.
4. Warsztaty pierwszej pomocy – 29-30.06.2013r. – Podlesice.
5. Centralny obóz tatrzański – 26-29.09.2013r. – Tatry.
6. Warsztaty pierwszej pomocy – 5-6.10.2013r. – Podlesice.
7. Manewry ratownictwa jaskiniowego – 11-13.10.2013r. – Tatry.
8. Centralne manewry autoratownictwa jaskiniowego – 26-27.10.2013r. – Tatry.
9. Szkolenie z miernictwa jaskiniowego - 30.11. - 1.12.2013r. oraz 7 - 8.12.2013r. – Łutowiec.

Dodatkowo odbyły się warsztaty dla instruktorów z zakresu technik skutecznego uczenia i komunikacji podczas prowadzenia szkolenia – 23-24.11.2013r. – Podlesice.

W każdym z tych szkoleń uczestniczyło około 20 osób. Tak jak w poprzednich latach efektem szkoleń jest podniesienie poziomu zarówno sprawności fizycznej jak i specjalistycznych umiejętności. Dodatkowo istotną wartością dodaną podczas szkoleń była współpraca m.in. z ratownikami TOPR podczas manewrów ratownictwa jaskiniowego.

4. Sprawy tatrzańskie

W nawiązaniu do wieloletnich starań poprzednich zarządów, KTJ PZA uczestniczył wraz z osobami zaangażowanymi w kwestie tatrzańskie (m.in. Andrzej Ciszewski, Komisja Tatrzańska PZA) w rozmowach z TPN na temat rozszerzenia listy jaskiń udostępnionych dla taternictwa jaskiniowego o nowe obiekty, niestety na dzień sporządzania sprawozdania brak jest potwierdzonych rezultatów tych rozmów.

W ramach działań KTJ w jaskiniach tatrzańskich osadzono stałe punktów typu Batinox i longlife w Jaskini Czarnej oraz opracowano na potrzeby środowiska ujednolicony szkic techniczny jaskini. Dodatkowo podczas centralnego obozu tatrzańskiego usunięto śmieci z głównego ciągu Jaskini Czarnej oraz z Jaskini Śnieżnej od otworu do drugiego Biwaku. Poprawiono oporęczowanie lodospadu w Jaskini Śnieżnej, poprzez osadzenie nowych punktów, dostosowanych do obecnego stanu lodu.

W okresie 30.06-31.08.2013r. udostępnione było dla grotolazów obozowisko na Polanie Rogoźniczańskiej. W ramach prac na Polanie poszerzono kącik sanitarny o drugą kabinę z ciepłym prysznicem, zostały zakupione nowe namioty oraz wygodne, odporne na wilgoć materace. Zakupiono również solidny, sporych rozmiarów namiot sprzętowy, pozwalający wysuszyć rzeczy nawet w okresach niepogody. Frekwencja na Polanie w okresie jej funkcjonowania w 2013 roku to 740 noclegów przy 278 osobach nocujących. Prowadzone były przez Komisję Tatrzańską z władzami TPN rozmowy na temat budowy nowej wiaty bazowej, która pozwalałaby większej liczbie osób spędzać w niej w komfortowy sposób czas na przygotowywaniu jak i jedzeniu posiłków.

W chwili obecnej trwają ustalenia co do dalszych działań w odniesieniu do Polany, której funkcjonowanie będzie bardzo utrudnione, ze względu na znaczne zniszczenia części obiektów przez wiatr halny w okresie Świąt Bożego Narodzenia 2013.

W związku z wprowadzeniem przez TPN płatnych licencji dla instruktorów taternictwa jaskiniowego część z nich uczestniczyła w szkoleniach, większość natomiast skorzystała z możliwości uiszczenia opłaty za licencję bez udziału w szkoleniach. Instruktorzy zwolnieni są w ramach licencji z opłat za wejście na teren TPN.

5. Sprawy międzynarodowe

W dniach 21-28.07.2013 w Brnie (Republika Czeska) miał miejsce 16. Międzynarodowy Kongres Speleologiczny. Polska reprezentowana była przez naukowców (m.in. Michał Gradziński, Helena Hercman, Andrzej Tyc, Jan Urban, Michał Gąsiorowski), grotolazów zrzeszonych w PZA (Andrzej Ciszewski, Michał Ciszewski, Ewa Wójcik, Tomasz Pawłowski, Ola i Mateusz Golicz, Magda Słupińska, Mariusz Polok) i naukowców zrzeszonych w PZA (Ditta Kicińska, Jacek Szczygieł). Przy okazji Kongresu wydany został kolejny numer „Polish Caving”, który został rozdystrybuowany również w klubach taternictwa jaskiniowego zrzeszonych w PZA.

Reprezentanci PZA brali też udział w I Międzynarodowym Kongresie Nauk o Ziemi w Iranie (16-19.02.2014r. - Mateusz Golicz) oraz w nieformalnym spotkaniu z sekretarzem Instytutu Krasu w Gulin - Chińska Republika Ludowa (2-4.04.2014r. Andrzej Ciszewski, Mateusz Golicz), prowadząc w obydwóch przypadkach rozmowy dot. przyszłych projektów eksploracyjnych pod auspicjami PZA w tych krajach.

6. Inne

Staraniem Klubów, odbyło się wiele imprez mających na celu integrację taterników jaskiniowych z całej Polski. Należały do nich jubileusze poszczególnych Klubów oraz spotkania o charakterze ogólnopolskim, czyli przegląd działalności jaskiniowej środowiska grotolazów „Speleokonfrontacje”, zorganizowane przez Speleoklub Dąbrowa Górnicza w dniach 16-17 listopada 2013r. W tym roku zgromadziły one około 300 uczestników.

Filmy z zakresu tematyki jaskiniowej promowały również działalność grotolazów m.in. podczas Przeglądu Filmów Górskich w Łądku-Zdroju (19-22.09.2013r.) czy panelu jaskiniowego w ramach Krakowskiego Festiwalu Górskiego (7.12.2013r.).

Przez cały okres sprawozdawczy wydawany był biuletyn „Jaskinie”.

XIX Mistrzostwa Polski w Technikach Jaskiniowych – Wojcieszów 2013

25 maja w Wojcieszowie, w Górach Kaczawskich, odbyły się zorganizowane przez Speleoklub „Bobry” z Żagania kolejne Mistrzostwa Polski w Technikach Jaskiniowych „Złoty Karabinek”. W zawodach udział wzięło 29 zawodników, w tym 10 kobiet. W kategorii mężczyzn 1. miejsce zajął Michał Macioszczyk, a w kategorii kobiet Paulina Piechowiak – oboje z Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego.

❖ 6.2. Komisja Wspinaczki Skalnej

KWSk w obecnym składzie działa niespełna 4 miesiące.

Skład osobowy komisji powołany został uchwałą Zarządu PZA z 14 grudnia 2013 roku, i obejmuje:

- Dariusz Piętaś – Przewodniczący,

- Olga Kosek – członek,
- Piotr Drobot – członek,
- Łukasz Dębowski – członek.

Główne zadania KWSk w ubiegłych kadencjach to rewitalizacja asekuracji na drogach ubezpieczonych, szkolenie ekipierów oraz materiałowe wspomaganie prac ekiperskich.

Komisja w nowym składzie, poza dotychczasowymi kompetencjami KWSk jako główne obszary działania przyjęła :

- Narodowy Ranking Przejść Skalnych Polskiego Związku Alpinizmu (NRWS),
- wdrożenie procedur testowych dla punktów asekuracyjnych na drogach ubezpieczonych (Ł. Dębowski),
- strefy ochronne dla dróg nieubezpieczonych oraz ogólnopolski spis dróg skalnych pokonywanych tradycyjnie (trad) z uwzględnieniem ich wartości historyczno sportowych (O. Kosek),
- unifikację, szkolenie i weryfikację w zakresie prac ekiperskich (P. Drobot, D. Piętaś),
- etykę wraz z ochroną środowiska na obszarach chronionych objętych ruchem wspinaczkowym (M. Jodłowski).

Nową jakość w pracach komisji stanowi prowadzenie rankingu NRWS PZA, który uruchomiony został w 2012 roku i jest ciągle udoskonalany. Jednym z podstawowych celów rankingu jest rejestrowanie swoich przejść w wirtualnej bazie danych oraz porównywanie ich z przejściami innych wspinaczy. Ranking to także przyjazne narzędzie do archiwizowania dorobku polskich wspinaczy skalnych, wynikowo powstaje – bogata baza danych wraz z weryfikacją trudności. W obecnej formie jest to jedyna oficjalna płaszczyzna rywalizacji pomiędzy zawodnikami uprawiającymi wspinaczkę skalną w Polsce w dodatku z ciągle rosnącą pulą nagród.

Na przełomie roku wprowadziliśmy korekty regulaminowe rankingu opierając się na postulatach zawodników.

W minionej edycji NRWS zakończonej 31 stycznia 2014r. wyraźnie kształtował się podział na poszczególne konkurencje, gdzie wąska specjalizacja wydaje się decydować o miejscach czołówki.

Wyniki sportowe - zgrupowania i staż zagraniczny

Komisja przyznała dofinansowania za udział w Narodowym Rankingu Wspinaczki Skalnej PZA w sezonie 2013r.. Najlepsi wspinacze skalni, powołani do Kadry Narodowej (Komisja zajmuje się również rozpatrywaniem wniosków zawodników dotyczących uzyskania klas sportowych za przejścia skalne) otrzymali dofinansowanie na wyjazdy sportowe w 2014r. Impreza jest częściowo dofinansowana z dotacji dla PZA z MSiT na rok 2014. Dofinansowanie promuje pięć pierwszych miejsc z czterech kategorii rankingowych we wspinaczce skalnej: seniorki (drogi sportowe i buldering), seniorzy (drogi sportowe i buldering).

Łącznie wraz z juniorami, dla których w związku z osiągniętymi wynikami sportowymi NRWS zaplanowano zgrupowanie w rejonie Frankenjury (opiekę sportową w okresie 16-24.08.2014r. zapewnią juniorom Łukasz Dębowski - KWSk i Mateusz Haładaj - zdobywca pierwszego miejsca w RWS), dofinansowanie objęło 28 miejsc rankingowych.

Obecnie rozpoczęliśmy prace koordynujące sezon 2014 NRWS PZA. Rankiem zajmuje się kol. Łukasz Dębowski.

Bieżące wyniki sportowe można śledzić na stronie rankingu via zakładka Ranking NRWS portalu PZA w sekcji Wspinaczka Skalna.

Wyników sportowych zawodników w zdecydowanej części zrzeszonych w PZA nie sposób oddzielić od

szerokiego spectrum osiągnięć we wspinaczce skalnej, zwłaszcza że szeroka czołówka krajowa to jednocześnie zawodnicy NRWS. O wybiórcze podsumowanie tej działalności pokusiła się kol. Olga Kosek na łamach bieżącego numeru Tatarnika (Komisja prowadzi szeroką działalność publikacyjną współpracując z mediami branżowymi, a ilość publikacji wydaje się być warta uwagi).

Kierunki i stan jakościowy polskiej wspinaczki skalnej za sezon 2013 kształtował się następująco (tekst O. Kosek):

Dwa słowa wstępu

Przedstawienie najlepszych osiągnięć roku 2013 we wspinaczce skałkowej to ciężkie zadanie. Ubiegły rok obfitował w wiele wartościowych przejść: trudnych prowadzeń RP, trudnych OS, kolejnych rekordów, otwarciu nowych dróg, interesujących przejść. Przedstawione poniżej osiągnięcia to mój subiektywny wybór tego, o czym warto wspomnieć rozważając wspinanie skalne. Po przejrzeniu wszystkich dostępnych mi materiałów chciałam tylko zaznaczyć, że wybór przejść nie był łatwą decyzją i na pewno nie uda mi się omówić wszystkiego, co moim zdaniem powinno zawierać to opracowanie. Niezależnie od tego chciałam pogratulować wszystkim wspinaczom (wymienionych i niewymienionych) kolejnego przedwspinanego sezonu oraz zaprosić czytelników do poniższej lektury.

Zagranica: panowie + lina = 9a/a+ RP, 8b+ OS

13 maja 2013r. Mateusz Haładaj poprowadził w Santa Linyi Ciudad de dios 9a/+ RP . Jest to najtrudniejsza droga w dorobku Mateusza. Równocześnie przesunął on poziom najlepszego przejścia drogi w stylu Red Point przez Polaka. Przed prowadzeniem Ciudad, w marcu ub. roku Mateusz poprowadził także dwie drogi 9a RP: Fuck the system i Direct open your mind (obie w Santa Linyi). Warto także wspomnieć o poprowadzeniu przez niego pięciu dróg 8c+ RP (m. in. Hattori Hanzo na Frankenjurze) oraz 3 x 8a + OS (m. in. Disbauxa w Siuranie).

Kolejnym rekordowym przejściem jest pokonanie 3 kwietnia 2014r. przez Piotrką Bunscha drogi Falconetti 8b+ (Montsant) w stylu OS. Jest to pierwsza tak trudna droga poprowadzona przez Polaka bez znajomości. Wśród licznych przejść wyróżnić można także 4 x 8c+ RP (Mind control, Patni noso, Myster Hyde, Nin Gal) oraz przejście bez znajomości drogi La montana magica w Chuilili cenionej na 8b (choć wg Piotrka raczej 8a+/b).

Mimo licznych rodzicielskich obowiązków sporo czasu na wspinanie znalazł Łukasz Dudek, który w tym roku pokonał dwie drogi 9a RP: Estado critica oraz Jungle Speed (obie w Siuranie). Warto dodać, że Jungle jest dziesiątą drogą o takich trudnościach, którą Łukasz przeszedł. W tym roku poprowadził także dwie drogi 8b OS: Pati pa mi i Ramadan (Siurana).

W 2013r. trudności 9a RP na Weście pokonał także Piotrek Schab, prowadząc w sierpniu 2013r. Cabane au Canada w Rawyl. Wiosną ub. roku poprowadził także Mind control 8c/+ RP oraz Coma Sant Pere 8c+ RP, a także 7 x 8c RP. Pod koniec stycznia Piotrek przeszedł Marroncite 8b OS w Olianie.

Kamil Ferenc jest ostatnim Polakiem, który poprowadził dwie drogi o trudnościach 9a RP na Zachodzie. Było to San Ku Kai we Francuskim Entraygues oraz Martin Krpan w Słoweńskim Ospie. We francuskich ogródkach padły także w szybkim RP drogi: Une arquee pour le croquet 8c (3. próba), Face Bouc 8c (2. próba).

Jak pisałam we wstępie: nie da się omówić wszystkich przejść. Na pewno warto jeszcze wspomnieć o licznych prowadzeniach w wykonaniu Marcina Wszółka m. in. Chocolate Caliente 8c+ RP, o Bah bah Black Sheep 8c+ RP, którą przeszedł we wrześniu Jędrzej Kowal, Directa Corncalles 8c+ RP poprowadzonej przez Rafała Porębskiego, czy Morgan Adam est une andalouse 8b OS w wykonaniu Michała Kwiatkowskiego (przeceniona przez Michała na 8a).

Kobiety na Zachodzie

Trudne drogi, w stylu Red Point, to w roku 2013 przede wszystkim przejścia Oli Taistry. W październiku 2013r. poprowadziła ona Mind Control 8c/+ oraz Fish Eye 8c w Olianie. Pierwszego

listopada padła także T1 Full equip wycenianej także na 8c, choć wg Oli raczej 8b+/c.

W październiku w Hiszpanii działała także Nina Gmitter, która poprowadziła Marroncite 8b RP. Nina poprowadziła także trzy drogi 8a+ RP (El Batec, Tsunami, Hechiazó). Bez znajomości Nina poprowadziła A media asta 7c w Rodellarze.

Jeśli chodzi o przejścia dróg w stylu OS to trzeba napisać o przejściu Kingi Ociepki-Grzegulskiej, która w kwietniu ub. roku na Kalymnos poprowadziła bez znajomości Punto Caramelo 8a/+ , Daniboy 8a oraz Fun de Chichunne.

Również na Kalymnos świetne przejścia w tym stylu zanotowała na swoim koncie Emilia Gruszewska. Przeszła ona Boom boom oraz Zawindul. Obie drogi 7c+ OS.

Taki wynik na swoim koncie ma także Kasia Ekwińska. W Chuilili poprowadziła El diablo viste de prana 7c+ OS.

Za granicą wspinała się także Asia Niechwiedowicz, która przeszła Egocentrismo 7c OS w Rodellarze i Kundalini 7c Os w Bielsie oraz Karolina Ośka, która poprowadziła Costa panic 7c OS w Siuranie.

Cudze chwalicie... po męsku

Rok 2013 obfitował też w znakomite przejścia na polskim podwórku. Jeśli chodzi o pokonywane trudności nie było lepszego przejścia niż Sprawa Honoru VI.8 RP w wykonaniu Adriana Chmiąły. Adrian poprowadził także Nieznośną Lekkość Bytu extension VI.7+ RP, Fumar Perjudicę VI.7 RP, Batalion Skała VI.7 RP, Miniwszechświaty VI.6+ RP oraz nowość Soczysty Sprint VI.7 RP. W stylu OS przeszedł Origami VI.5 na Suchym Połciu, a w stylu flash Pobicie Tytanów VI.5+/6 na Murze Pokutników.

Niesamowity wykaz zgromadził Łukasz Dudek rozwiązując wiele starych i nowych projektów. W ten sposób powstały nowe drogi, z których najtrudniejszą propozycją jest Atak bezzębego szkraba VI.7+ RP – wieczny projekt na Olsztyńskiej Dziewicy. Kolejnymi nowościami jest: Szydercze Zwierciadło VI.7+ RP w Podzamczu, Księga Bokona VI.7+ RP na Kazermie w Podlesicach, Soczysty Sprint VI.7 RP (w 4. próbie, projekt Waldka Podhajnego), Midway VI.7 RP – aktualnie najtrudniejsza droga Podkarpacia, Chuck VI.6/+ RP (doceniona na VI.6+, otwarty projekt Jacka Matuszka) na Bibliotece oraz Partogeneza VI.6/+ RP w Czarnorzekach.

Kolejnego powtórzenia w wykonaniu Tomka Grajpeła doczekał się Sen Astralny VI.7+ RP. Tomek powtórzył także nowość Łukasza – Soczysty Sprint VI.7 RP.

W czerwcu 2013r. w Sokolikach po przejściu Ariela Marciniaka powstała nowa droga Prawy Skansen VI.7 RP. Jest to kombinacja dróg Skansen + Kukri. Kilka dni później została powtórzona przez Jędrzeja Wilczyńskiego, który reklamuje drogę jako „najtrudniejszą, naturalną, nieograniczoną linię w naszym granicie”. Jędrzek otworzył także nową drogę (bald?) Łuk Herkulesa low start VI.7/+ RP w Solnej Jamie. Trudno sklasyfikować, czy jest to 30-ruchowy bulder, czy nieobita droga.

Jeśli chodzi o drogi w trudnościach VI.7 to ubiegłoroczny sezon obfitował w wiele takich przejść: w mamutowej, w sierpniu, Alex Raczyński przeszedł Fumar Perjudica VI.7 RP; w październiku Stefan Madej poprowadził Nie dla psa kiełbasa VI.7 na Pochylcu. Stefan powtórzył także Ekspozyturę Szatana VI.6+ RP oraz Fałszywego proroka VI.6 RP. Podobny zestaw dróg ma na swoim koncie Piotrek Bunsch. Przeszedł on Nie dla psa kiełbasa VI.7 RP, Ekspozyturę Szatana VI.6+ RP oraz Odlot Kiełbasy VI.6. Piotrek przeszedł także Ogród rozkoszt ziemskich VI.6/+ RP na Dupie Słonia.

Soczysty sprint VI.7 RP pokonał także Michał Jagielski oraz Marcin Wszotek. We wrześniu Marcin przeszedł Wachtę na Dniestrze VI.6 flashem w dolinie Brzoskwini (sugeruje obniżenie wyceny do VI.5+).

Dobry październikową pogodę wykorzystał Damian Sobczyk prowadząc Prawie Wszystko na sprzedaż VI.7 RP na Podzamczu. Damian pokonał także Gucci VI.6 RP w dol. Brzoskwini oraz dwie drogi VI.5 flashem: Maraton filmowy i Maratończyk.

W tym samym miesiącu w wykonaniu Janka Sokołowskiego padł Pierwszy krok ku doskonałości VI.7 RP. Wśród licznych przejść Janka warto zwrócić uwagę na dwie skalne nowości: Akeda VI.5+/6 RP oraz La dziura dziura VI.5 RP.

Omawiając sezon 2013 nie sposób nie wspomnieć o świetnych przejściach 12-letniego Rafała

Bąka. Rafał poprowadził Skrzydełko VI.5+/6 RP na Popielarce oraz Shock the monkey VI.5+/6 RP na Pochylcu.

Wspinanie w Polsce to nie tylko mocne przejścia ze znajomością, ale także wybitne przejścia w stylu OS. W maju Adam Karpierz przeszedł Extasy VI.5 OS, a w lipcu Grzesiek Sowa poprowadził Chińskiego Maharadzę VI.5 OS.

Osobną kategorią jest otwieranie nowych dróg w skałach. W kwietniu ubiegłego roku Dawid Woźniak poprowadził Baw się wspinaniem VI.5+ RP na Kozłowych Skałach, a w listopadzie Waldek Podhajny otworzył dwie nowe drogi: Władca Przestrzeni VI.6 RP na Okienniku oraz Najwyższy Czas VI.5+/6 RP w Smoleniu.

W ostatnich latach wspinanie na własnej asekuracji przeżywa renesans. W roku 2013 Przemek Klentak poprowadził w Ciosowej nową drogę – Melancholia VI.5 HP RP. Jest to jedna z najtrudniejszych tradowych propozycji w naszym kraju. Droga ciągle czeka na pierwsze powtórzenie.

Pierwszych powtórzeń doczekała się Gardinsztanga VI.4 w Rzędkowicach. Drogę poprowadził Marcin Poznański, a po nim Daniel Kaczmarek. Oba przejścia odbyły się w stylu GU RP. Do Marcina należą także przejścia Analizy organoleptycznej VI.3 GU OS oraz pierwsze powtórzenie drogi Klopsztanga VI.3+ GU OS (wg Marcina VI.3).

Warte odnotowania są także przejścia Krzyśka Banasika. Poprowadził on m.in. Rysę Grzesiczka VI.3 GU OS oraz Cyklon B VI.3 GU OS.

Odminnym rodzajem wspinania jest wspinanie w piaskowcu. I tak Piotrek Poloczek dokonał pierwszego powtórzenia drogi Jan Sebastian Dach Xa na Szczelińcu Wielkim. Przy okazji warto napisać o świetnych przejściach Sebastiana Czechowskiego, który wśród licznych dróg, w październiku poprowadził w Czeskich piachach drogę Ahoj Xc.

Swoje znaczenie... po damsku

Na polskiej scenie zdecydowanie wybijają się przejścia Kingi Ociepki-Grzegulskiej. W ubiegłym roku poprowadziła Nie dla psa kiełbasa VI.7 RP, Ekspozyturę Szatana VI.6+ RP, Fałszywego Proroka VI.6 RP, I ty możesz zostać orłem VI.6/+ RP (wszystko na Pochylcu). W Mamutowej odhaczyła Hipertrofię treningową VI.6 RP a na Polniku Przybycie Pawianów VI.6 RP. Kinga ma na swoim koncie także trudne drogi w stylu flash: Brutalny trucht VI.5 oraz Komandor tarkin VI.5.

Trudności VI.6 pokonała także Asia Niechwiedowicz prowadząc Fałszywego Proroka w stylu RP. Jest to najtrudniejsza droga w dorobku Asi. W 2013r. przeszła ona także 4 drogi VI.5+ RP: Shock the prorok, Onyks, Przybycie tytanów i Wariacje.

Ubiegły rok to rekordowe przejścia Kasi Ekwińskiej. Kasia poprowadziła Krucjatę trzeźwości VI.6 RP, Gorączkę sobotniej mocy VI.5 + RP i Onyksa VI.5+ RP. Na suchym połciu pokonała bez znajomości drogę Supernowa VI.4+.

W październiku padło Eternity VI.6 RP w Słonecznych Skałach w wykonaniu Doroty Dubickiej. Mocne przejście odnotowała również Monika Dębowska prowadząc Shock the mokey VI.5+/6 na Pochylcu.

Wśród junierek najlepsze przejście należy do Idy Kupś. 12-latką poprowadziła w połowie sierpnia Będkowskiego Playboya VI.5 RP na Dupie Słonia.

Działalność szkoleniowa, edukacyjna i ochroniarska

KWSk prowadzi szkolenia ekiperskie, unifikacyjne oraz weryfikację uprawnień ekiperskich. W sezonie 2014 przewidziano kursy i zajęcia ww. kategoriach. Przyjęliśmy założenie o prowadzeniu kursów szkoleniowych dla nowych ekiperów w cyklach dwuletnich, szkolenia unifikacyjne corocznie, weryfikację uprawnień w okresach trzyletnich. (kol. P. Drobot, D. Pięta)

Jednym z zadań Komisji jest certyfikacja i testowanie punktów asekuracyjnych na drogach ubezpieczonych oraz katalogowanie wyników tych procedur. System ów wprowadzamy w życie już w bieżącym sezonie.

Obecnie rozpoczęliśmy prace terenowe i kameralne nad spisem dróg klasycznych (TRAD) oraz enumeracją stref ochronnych dla dróg o wybitnych walorach historycznych i sportowych.

W zakresie udostępniania i ochrony obiektów skalnych, KWSk prowadzi ścisłą współpracę z Inicjatywą Środowisk Wspinaczkowych Nasze Skały. Obecnie wdrazamy m.in dwa wspólne projekty: kamieniołom Wdżar oraz Pochylec 2.

Rewitalizacja skał i prace ekiperskie

KWSk zarządza projektami ekiperskimi oraz zapewnia bazę materiałowo sprzętową ekipom PZA ze środków PZA i we współpracy z ZGJ (ślaskie, małopolskie). Na sezon 2014 wpłynęło 17 wniosków ekiperskich tytułem rewitalizacji udostępnionych rejonów skalnych.

W okresie wiosennym zakończono rewitalizację asekuracji w rejonach: Karlin (Jura Środkowa) oraz Popielarka (Morsko).

Opieramy się na pracy społecznej ekipierów posiadających licencje ekiperskie PZA. Zgłaszanie projektów i sprawozdania z wykonanych prac ewidencjonujemy na podstawie regulaminu ekipera PZA. Zajmujemy się dyspozycją i zakupami materiałów ekiperskich (kol. Piotr Drobot). Poza projektami ekiperskimi stricte, komisja realizuje również projekty własne KWSk prognozując kolejność obszarów wymagających kompleksowego ubezpieczenia lub wymiany istniejącej asekuracji.

Topografia i przewodniki

Komisja zajmuje się publikacją topografii dróg wspinaczkowych dla obiektów reekipowanych przez ekipierów PZA. Publikujemy zestawienia topograficzne w mediach branżowych w miarę ich pozyskiwania w wyniku prac sprawozdawczych naszych ekipierów. Współpracujemy z wiodącymi portalami mediów elektronicznych: climb.pl, wspinanie.pl, brytan.com.pl, naszeskały.pl oraz periodykami branży górsko outdoorowej jak Góry, Magazyn Górski, Tatarnik. Staramy się by dla ww. publikacji, portal PZA był medialnie priorytetowy. Nie zawsze się to udaje w 100%, bowiem opieramy się na pracy dobrowolnej ekipierów lub innych autorów związanych z podmiotami współpracującymi z PZA. Nie dysponując zasadniczo innym narzędziem negocjacyjnym, możemy jedynie prosić autorów publikacji o zachowanie pewnych reguł i lojalności w stosunku do dysponenta materiałów oraz sprzętu.

Rozwój publikacji elektronicznych wydaje się być w obecnym czasie wielopłaszczyznowy i zdaniem KWSk nie jest możliwe zdominowanie tego rynku, ani nawet utrzymywanie się na pozycji podmiotu wiodącego bez posiadania profesjonalnej grupy edytorów. Obecny obraz portali branżowych, mediów elektronicznych i przewodników zamieszczanych w prasie branżowej-konwencjonalnej wykazuje naturalną tendencję wzrostu oraz decentralizację medialną. Naszym zdaniem rynek zmierza w kierunku publikacji o wysokiej dostępności bezwzględnej, czyli takiej, którą preferują urządzenia portable w domenach praw public relations, a zatem nienakładowych dla użytkownika w konsekwencji.

Obecnie KWSk poświęca uwagę temu zagadnieniu, a moderacji tematu podjął się kol. M. Jodłowski. Dla PZA kwestia ta jest o tyle istotna, że dysponujemy narzędziem elektronicznym do wprowadzania wzmiankowanych informacji topograficznych. Pytanie brzmi jak je wykorzystać w aktualnych realiach rynkowych i medialnych. Być może temat jest kwestią podjęcia współpracy z wybranym partnerem podejmującym podobne przedsięwzięcia.

Do poszerzonego składu KWSk powołano członków:

Eksperckiej Grupy Doradczej wspomagającej prace KWSk w zakresie swoich kompetencji. Skład EGD przedstawia się następująco: Miłosz Jodłowski (KS Korona), Michał Kajca (KW Wrocław), Marek Kaliciński (UKA Warszawa), Paweł Lulek (WKTJ), Jacek Trzemzałski (KS Korona). Grupa składa się z osób, reprezentujących wyspecjalizowaną wiedzę w szczególnych segmentach działania KWSk jak: szkolenie, certyfikacja, webmastering, przepisy oraz współpraca z agendami administracji terytorialnej.

Podsumowanie

W czteromiesięcznym okresie działania komisji dość trudno określić sprawozdawczo-kompleksowe działania w sensie wynikowym, bowiem większość planowych zamierzeń KWSk znajduje się w trakcie realizacji, bądź jeszcze w fazie projektowej. Należy brać pod uwagę, że komisja została powołana w bieżącym składzie i o zmienionej charakterystyce działania w okresie między sezonowym. Wystąpiła wówczas konieczność pogodzenia zadań wynikających z kontynuacji prac trwających pod jurysdykcją poprzedniego składu, a nowymi zadaniami KWSk.

Przejęcie kierowania komisją obyło się bez protokołu zdawczo – odbiorczego, w zakresie zarówno prac KWSk, jak i materiałowo - sprzętowego. Przewodniczący nie otrzymał również dostępu do protokołu sprawozdawczego, trudno zatem odnieść się do zadań zrealizowanych, bądź nie zrealizowanych, bowiem te pozostają w sferze domyślnej, a wiedza o nich pochodzi ze szczątkowo (jak dla przewodniczącego) istniejących materiałów. Jako osoba pełniąca funkcje przewodniczącego KWSk określiłbym to jako procedurę wyłamywania otwartych drzwi, która zwłaszcza w ramach funkcji pełnionych z delegatury społecznej bywa, że niesie ze sobą wysoki współczynnik braku odniesienia.

Pracę zespołu kol., uczestniczących w obecnych pracach KWSk oceniłbym dość wysoko, jako kompetentną i zaangażowaną na miarę czasu i posiadanej wiedzy. Potrzeba zapewne nieco więcej czasu, by działania nasze miały bardziej spektakularny wymiar zarówno w sensie chronologii jak i sprawozdawczości „wynikowej” stricte.

Co się nie udało do tej pory? To pytanie, które postawiłem sobie samemu i odpowiedź zasadniczo może być tylko jedna:

Obecnie pracujemy nad sporym spectrum tematów wdrażanych do prac KWSk i są w trakcie realizacji. W mojej opinii niezbędna jest prolongata czasowa dla określenia “co się nie udało”, bowiem rozwiązywanie trudności wydaje się być jednym z konkretnych zadań KWSk.

Dariusz Pięta, KWSk

❖ 6.3. Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej

Komisję tworzą następujące osoby:

- Krzysztof Skoczylas – Przewodniczący,
- Maciej Ciesielski,
- Piotr Górka,

- Adam Pieprzycki,
- Marek Pokszan,
- Dariusz Porada,
- Paweł Grenda.

**Sprawozdanie ze staży instruktorskich (IWW/IT) odbywających się w COS PZA Betlejemka
- lato 2013**

Pozycja w kalendarzu nr 3: szkolenie w COS Betlejemka – staż instruktorów IT

Kadra szkolenia:

Koordynator, kierownik kursu i stażu:

- Krzysztof Skoczylas

Asesorzy:

- Rafał Kardaś
- Wojciech Wajda
- Marek Pokszan

Stażyci IT:

- Jarosław Liwacz
- Paweł Gręda
- Rafał Pietrasiak
- Jan Kuczera

Miejsce szkolenia:

COS PZA Betlejemka, Hala Gąsienicowa, Tatry

Czas szkolenia:

- 30 czerwca – 13 lipca 2013r.
- 17-30 sierpnia 2013r.

Uczestnicy szkolenia:

- 8 osób. Dane adresowe uczestników kursu znajdują się w bazie danych Kierownika COS-PZA.

Warunki na jakich uczestniczą:

- Kurs dla absolwentów podstawowego kursu wspinaczki skalnej zgodnego z programem PZA. Wymagane zaświadczenie od instruktora prowadzącego szkolenie skałkowe z klauzulą o dopuszczeniu do kursu taternickiego.
- Cena kursu: 2500 zł.
- Szkolenie zrealizowano według programu letniego kursu taternickiego PZA.

Program szkolenia

- Tematy wykładów:

A. Sprzęt i wyposażenie wspinacza:

- demonstracja i zapoznanie z działaniem całości sprzętu do wspinaczki letniej oraz innych elementów wyposażenia; zakres zastosowań, wady i zalety poszczególnych elementów.

B. Asekuracja:

- teoria asekuracji - różne rodzaje asekuracji, siły działające w układzie asekuracyjnym;
- obsługa przyrządów asekuracyjnych, zachowanie na stanowisku;
- stanowiska - budowa różnych typów stanowisk, stanowiska dolne, górne i pośrednie;
- prowadzenie wyciągu - taktyka prowadzenia wyciągu, prowadzenie jedno- i dwutorowe, łączność w zespole, specyfika prowadzenia w terenie kruchym, prowadzenie na trawersach, asekuracja w zejściu;

C. Operacje linowe, autoratownictwo:

- zjazdy - budowa stanowisk zjazdowych, czynności przy wykonywaniu serii zjazdów, różne sposoby zjazdu i asekuracji w zjeździe, przejazd przez węzeł;
- wychodzenie po linie - różne metody wychodzenia, sytuacje wymagające wyjścia po linie, zasady poręczowania i poruszania się na poręczówkach;
- autoratownictwo w wypadkach związanych z odpadnięciem - nawiązanie kontaktu z poszkodowanym, metody uwalniania się asekurującego od ciężaru wiszącego partnera (przeniesienie ciężaru na stanowisko), sposoby dotarcia do poszkodowanego, metody opuszczania i zjazdu z rannym (w tym opuszczanie na związanych linach) oraz metody podciągania;
- pierwsza pomoc - udzielanie pierwszej pomocy z uwzględnieniem specyficznych sytuacji wypadków górskich;
- udział w akcjach ratunkowych - zachowanie w sytuacji usłyszenia sygnału pomocy, zasady współpracy z pogotowiem górskim, zasady zachowania się w akcji z użyciem śmigłowca.

D. Taktyka:

- niebezpieczeństwa gór - z naciskiem na występujące latem, niebezpieczeństwa zimowe i gór lodowcowych tylko w zakresie podstawowym; zachowanie się w sytuacjach awaryjnych związanych z załamaniami pogody;
- strategia i taktyka: planowanie sezonu wspinaczkowego, wybór celów i dróg; zaplanowanie drogi podejścia, wariantów drogi, wycofów, drogi powrotu; dobór partnera; dobór sprzętu, wyposażenia itp.
- biwakowanie - biwak planowany i nieplanowany;

E. Topografia i orientacja w terenie górskim:

- orientacja w górach - metody nawigacji w górach z wykorzystaniem mapy i kompasu;
- przewodniki i korzystanie z nich - główne typy przewodników, korzystanie ze schematów i opisów dróg ze szczególnym uwzględnieniem przewodnika WHP;
- topografia szczegółowa rejonu działania - piętra doliny, drogi podejść i zejść, przebieg ważniejszych dróg wspinaczkowych w ścianach i sposoby wycofania się z nich;
- najważniejsze rejony wspinaczkowe Tatr Polskich i Słowackich - ogólne omówienie ich charakterystyki z uwzględnieniem bazy noclegowej i szlaków turystycznych.

F. Etyka, przepisy, historia:

- zasady etyczne obowiązujące w gronie ludzi gór;
- przepisy regulujące uprawianie taternictwa - przepisy TPN, TANAP, PZA;
- historia alpinizmu i taternictwa.

- Zajęcia praktyczne:

- A. Węzły i podawanie liny - podstawowe węzły wykorzystywane we wspinaniu, wiązanie się liną do uprząży i bezpośrednio, podawanie i wybieranie liny. Asekuracja przez ciało.
- B. Korzystanie z literatury, sporządzanie opisów dróg, szkiców, mapek, planów taktycznych.
- C. Podstawy autoratownictwa, manipulowanie sprzętem: uwalnianie się na stanowisku od ciężaru wiszącego partnera; łączenie lin pod obciążeniem i przepuszczanie węzła przez karabinek; zwózka partnera w wysokim przyrządzie; wyciąganie partnera - metoda U, flaszencug.
- D. Wbijanie i wybijanie haków

Sprawozdanie końcowe

- Program kursu i stażu został zrealizowany.
- Stażyści przeprowadzili przewidziane programem stażu zajęcia praktyczne i teoretyczne.
- Kurs dostarczył uczestnikom wiedzę teoretyczną i technikę w zakresie wystarczającym do samodzielnego uprawiania skalnej wspinaczki letniej w terenie wysokogórskim.
- Wykłady, prezentacje oraz pozostałe zajęcia teoretyczne odbywały się, przy użyciu sprzętu i materiałów dydaktycznych należących do COS-PZA Betlejemka oraz zasobów prywatnych kadry instruktorskiej.
- Kurs spełnił swoje cele: kursanci osiągnęli poziom pozwalający na samodzielną wspinaczkę, a stażyści i asesorzy zrealizowali zadania stażu obserwowanego.

- Nie wydarzyły się żadne wypadki ani incydenty.

Unifikacja Instruktorów Alpinizmu Argentiere 2013, 9-11.04.2013, Argentiere, Francja

Data wyjazdu i powrotu:

8.04.2013, 12.04.2013

Wykaz imienny kadry szkoleniowej i uczestników:

- Kadra: Maciej Ciesielski, Marcin Rutkowski (Instruktorzy Wspinaczki Wysokogórskiej, Przewodnicy Wysokogórscy z uprawnieniami międzynarodowymi),
- Uczestnicy, Instruktorzy Alpinizmu: Monika Niedbalska, Paweł Kopta, Mariusz Nowak, Adam Pieprzycki, Jarek Caban, Wiesiek Madejczyk, Robert Chirk.

Część opisowa, wyniki sportowe, poziom, sprawy dyscyplinarne, realizacja programu (dot. zgrupowań i konsultacji).

Zrealizowano planowany program unifikacji, który dotyczył praktycznych ćwiczeń z zakresu:

- sposobów wiązania się na lodowcu w zależności od liczebności zespołu, przypomnienie oraz omówienie zaleceń Komisji Szkolenia odnośnie poruszania się po lodowcu i asekuracji na nim,
- praktyczne ćwiczenia z samodzielnego wychodzenia ze szczeliny lodowcowej - metoda „Gardy”,
- praktyczne ćwiczenia z wyciągania partnera ze szczeliny lodowcowej - wielokrążki oraz metoda U., pokonywanie szczeliny przez zespół: zjazd oraz wspinanie się ze szczeliny,
- taktyka poruszania się zespołu po lodowcu,
- poruszanie się na nartach ski-tourowych po lodowcu oraz w górach typu alpejskiego - ćwiczenia i trening.

Sporządził Marcin Rutkowski

Sprawozdanie z Unifikacji Instruktorów Taternictwa

Kadra szkolenia - Instruktorzy Alpinizmu:

- Marek Pokszan,
- Krzysztof Skoczylas – kierownik.

Uczestnicy - Instruktorzy Taternictwa:

- Piotr Dębski,
- Piotr Drobot,
- Joanna Piotrowicz,
- Jakub Rozbicki,
- Kazimierz Szych,
- Marcin Zembal.

Miejsce szkolenia:

Tatry, noclegi: Chata Zamkowskyego – Dolina Zimnej Wody (Mała Studena Dolina), Słowacja.

Czas szkolenia:

05 – 08 października 2013

Warunki, na jakich uczestniczą:

- Impreza unifikacyjna przeznaczona dla Instruktorów Taternictwa ubiegających się o licencję instruktora PZA na lata 2014-2016.
- Zajęcia zrealizowano według programu unifikacji Instruktorów Taternictwa PZA:

- 3 dni zajęć metodyczno-technicznych (5-7.X.2013),
- 1 dzień „szkolenia przyrodniczego” (8.X.2013, prowadzący: Jakub Sabała - TPN).

Program imprezy:

- Autoratownictwo w terenie skalnym – metodyka nauczania podstawowych technik.
- Opracowanie wariantowych planów aktywności dla dwóch dni wspinaczkowych opartych o bazę noclegową w Chacie Zamkovskyego (i/lub Chacie Teryego) – w aspekcie walorów dydaktycznych oraz metodyki pracy z kursantami i dostosowanych do zastanych warunków klimatycznych (pogodowych).
- Ujednolicenie zasad przygotowania sprzętu, techniki asekuracji, sposobów wytyczania drogi podejścia pod ściany oraz zejścia.
- Wspinaczka partnerska po zaplanowanych drogach. Analiza pokonywanego terenu pod kątem metodyki nauczania taternictwa.
- Dyskusja nad programami oraz projektami kursów.

Sprawozdanie końcowe:

Program został zrealizowany.

Przeprowadzono przewidziane programem zajęcia praktyczne i teoretyczne. W tym:

- autoratownictwo - w Tatrzańskej Kotlinie,
- wspinaczki – na pd. ścianie Baranich Rogów i pd. ścianie Kopy Lodowej.

Nie wydarzyły się żadne wypadki ani incydenty.

(sprawozdanie sporządził Marek Pokszan i Krzysztof Skoczylas)

Nadanie stopni instruktorskich.

Nadano stopień instruktorska taternictwa PZA następującym kolegom:

1. Rafała Pietrasiak
2. Jan Kuczera
3. Paweł Gręda
4. Jarek Liwacz
5. Łukasz Depta

oraz instruktora wspinaczki skalnej koledze:

1. Wojciechowi Radzik

Sprawozdanie z Unifikacji Instruktorów Wspinaczki Skalnej

Kadra szkolenia - Instruktorzy Taternictwa:

Dariusz Porada – kierownik

Uczestnicy - Instruktorzy wspinaczki skalnej PZA wg załączonej listy

- 1 Jarosław Liwacz zal.
- 2 Tomasz Antecki zal.
- 3 Karol Witkowski zal.
- 4 Arkadiusz Tabisz zal.
- 5 Dariusz Mielczarek zal.
- 6 Paweł Grenda zal.
- 7 Dariusz Wójcicki zal.
- 8 Wojciech Wajda zal.
- 9 Michał Kajca zal.
- 10 Waldemar Niemiec zal.

- 11 Wojciech Szymendera zal.
- 12 Wojciech Michalski zal.
- 13 Jan Kuczera zal.
- 14 Marcin Kantecki zal.
- 15 Szczepan Głogowski zal.
- 16 Łukasz Brzyski zal.
- 17 Bartosz Tarwacki zal.
- 18 Krzysztof Wróbel zal.
- 19 Artur Elwinski zal.
- 20 Rafał Mockało zal.
- 21 Marek Kujawiński zal.
- 22 Dariusz Żurek zal.
- 23 Piotr Jaśkiewicz zal.

Miejsce szkolenia:

Podlesice, Góra Zborów

Czas szkolenia:

22 listopada, 2013

Warunki, na jakich uczestniczą:

- Impreza unifikacyjna przeznaczona dla Instruktorów WS ubiegających się o licencję instruktora PZA na lata 2014-2016.
- Zajęcia zrealizowano według programu unifikacji Instruktorów WS PZA: o 1 dzień zajęć metodyczno-technicznych / unifikacyjnych

Program imprezy:

- Opracowanie wariantów szkoleniowych i planów aktywności dydaktycznych oraz metodyki pracy z kursantami i dostosowanie poziomu do ich umiejętności
- Ujednolicenie zasad przygotowania sprzętu, techniki asekuracji, sposobów realizowania programu szkoleniowego
- Wspinaczka partnerska po zaplanowanych drogach. Analiza pokonywanego terenu pod kątem metodyki nauczania wspinaczki.
- Dyskusja nad programami oraz projektami kursów.

Sprawozdanie końcowe:

- Program został zrealizowany.
- Przeprowadzono przewidziane programem zajęcia praktyczne i teoretyczne.
- Nie wydarzyły się żadne wypadki ani incydenty.

Sporządził: Dariusz Porada

Spotkanie instruktorskie 24/11/2013 , Podlesice

24 listopada 2013 odbyło się coroczne spotkanie instruktorów PZA.

Po dość gorącej dyskusji poprzedzającej spotkanie na tzw. zamkniętym forum instruktorskim ustalono program spotkania.

Omówione i przedstawione zostały następujące zagadnienia :

- podsumowanie dotychczasowych działań Komisji Szkolenia,
- finansowe sprawozdanie z wpłat licencyjnych i rozliczenia budżetów Betlejemki oraz pozycji z budżetu PZA,
- propozycje zmian regulaminowych dotyczących licencji, weryfikacji,
- tematy związane z funkcjonowaniem strony internetowej, informacjami na niej zawartej ,

- sprawy personalne – propozycje dla zarządu o wyborze przewodniczącego Komisji Szkolenia,
- strefy ochronne dróg tradycyjnych.

W spotkaniu uczestniczyło 47 instruktorów. *Protokołował Wadim Jabłoński.*

❖ 6.4. Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego

Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego PZA zaczęła pracować po XVI WZD PZA w następującym składzie:

- Marcin Zwoliński – Przewodniczący,
- Justyna Żyszkowska – Zastępca (rezygnacja – listopad 2013),
- Agnieszka Solik – Sekretarz,
- Magdalena Zbrzeska – Członek,
- Monika Strojny – Członek.

Od lat Oficjalnym Partnerem Kadry Narodowej w Narciarstwie Wysokogórskim jest marka Odlo, której dystrybutorem w Polsce jest firma Larix z Buczkowic.

WYDARZENIA

1. Zgrupowanie Kadry Narodowej NW - Stubai,
2. Zgrupowanie Kadry Narodowej NW - Zakopane,
3. Zgrupowanie Kadry Narodowej NW - Maso Corto,
4. Kurs Instruktorów NW,
5. Kurs oraz unifikacja sędziów NW,
6. PP – Puchar Połonin,
7. PP – Puchar Czantorii,
8. PP – Puchar Pilska (Mistrzostwa Polski),
9. PP – zawody KW Zakopane,
10. PP – Memoriał Malinowskiego,
11. Mistrzostwa Europy w NW,
12. Puchar Świata w NW,
13. The Big Race – Pierra Menta,
14. The Big Race – Patrol Lodowcowy.

Ad. 1

ZGRUPOWANIE KADRY NARODOWEJ W NW - STUBAI

W terminie 07 - 11.11.2013r. odbyło się pierwsze zgrupowanie członków Kadry Narodowej w NW. Miejscem zgrupowania był region Stubai Gletscher, natomiast zawodnicy zakwaterowani byli w Dresdnerhutte na wysokości 2308m. Funkcję kierownika wyjazdu pełniła Agnieszka Solik. W zgrupowaniu uczestniczyło 4 zawodników: Agata Cikowska, Bartek Bartłomiej Bargiel, Karol Karpierz oraz Marcin Piętka.

Ad. 2

ZGRUPOWANIE KADRY NARODOWEJ W NW – ZAKOPANE

W terminie 23 - 24.11.2013r. w Zakopanem odbyły się konsultacje medyczne oraz spotkanie organizacyjne dla członków Kadry Narodowej w NW przed sezonem zimowym 2013/2014. W konsultacjach wzięło udział 12 zawodników: Anna Figura, Paulina Figura, Agata Cikowska, Klaudia Tasz, Bartłomiej Bargiel, Karol Karpierz, Jacek Żebracki, Szymon Zachwieja, Tomasz Brzeski, Mariusz Wargocki, Przemysław Sobczyk, Marcin Piętka. Kierownikiem zgrupowania była Agnieszka Solik.

Podczas konsultacji odbyły się wykłady poświęcone aktualnym regulaminom PP i przepisom ISMF, natomiast konsultacje medyczne oraz badania wydolnościowe prowadził dr Piotr Kończakowski.

Ad. 3

ZGRUPOWANIE KADRY NARODOWEJ W NW – MASO CORTO

W terminie 06 - 15.12.2013r. odbyło się drugie zgrupowanie członków Kadry Narodowej w NW. Miejscem zgrupowania był Maso Corto, natomiast zawodnicy zakwaterowani byli w Rezydencji Kurz na wysokości 2011 metrów. Funkcję kierownika wyjazdu pełnił Jacek Żebracki. W zgrupowaniu uczestniczyło 8 zawodników: Anna Figura, Bartłomiej Bargiel, Agata Cikowska, Klaudia Tasz, Mariusz Wargocki, Tomasz Brzeski, Jacek Żebracki, Przemysław Sobczyk.

Ad. 4

KURS INSTRUKTORÓW NARCIARSTWA WYSOKOGÓRSKIEGO PZA

Podania o przyjęcie na kurs w 2014 roku wysłało 47 osób, do egzaminu praktycznego KNW dopuściła 27 osób. W dniu 22 lutego na Kasprowym Wierchu do egzaminu podeszło 19 osób. Egzaminatorami byli Jan Krzysztof (Kierownik Kursu), Adam Marasek oraz Bartek Gąsienica-Józkowy. Do kursu zostało dopuszczonych 13 osób: Zbigniew Tabaczyński, Andrzej Marasek, Jan Górniak, Tomasz Baster, Grzegorz Wiercioch, Mateusz Kulig, Tomasz Owerko, Jakub Hornowski, Jarek Caban, Andrzej Bargiel, Piotr Stolarczyk, Mikołaj Bielański, Marcin Drwota.

W dniach 09 - 14.03.2014r. na Hali Gąsienicowej odbył się pierwszy etap kursu. Zajęcia praktyczne prowadzili Adam Marasek, Robert Rokowski, Mieczysław Ziach i Jan Krzysztof. Rejonem działania podczas były m. in. przełęcze: Świnicka, Zawrat, Kozia oraz Laboratorium Zimowe w rejonie Hali Gąsienicowej. Ponadto podczas wykładów omawiano m. in. tematy metodyki nauczania narciarstwa wysokogórskiego, podstaw pierwszej pomocy, sprzętu, nawigacji, czy etyki. Całość zakończono egzaminem, po którym wszyscy kursanci zostali dopuszczeni do następnego etapu kursu, czyli trzech wycieczek skiturowych.

Na dzień 13.04.2014r. przeprowadzono 7 wycieczek skiturowych, których zaliczenie 10 osobom daje uprawnienia INW. Co trzy lata osoby te muszą zaliczyć unifikację.

W sezonie 2014/2015 KNW planuje następny kurs instruktorski oraz unifikację dla osób, które już mają uprawnienia państwowe lub są instruktorami pokrewnych dyscyplin PZA.

Ad. 5

KURS I UNIFIKACJA SĘDZIÓW NARCIARSTWA WYSOKOGÓRSKIEGO

W terminie 18 - 19.01.2014r. w Zakopanem odbyły się kurs oraz unifikacja dla sędziów narciarstwa wysokogórskiego PZA. W ramach szkolenia odbyły się zajęcia teoretyczne dla uczestników kursu i unifikacji oraz zajęcia praktyczne dla przyszłych sędziów NW. Kurs sędziowski ukończyło 19 osób, dodatkowe 8 sędziów wzięło udział w unifikacji.

Ad. 6

PP – PUCHAR POŁONIN

Z powodu złych warunków śniegowych zawody zostały odwołane. W ich miejsce decyzją KNW PZA do PP zostały włączone nocne zawody z cyklu Pucharu Słowacji rozgrywane w Jasnej – 08.02.2014r.

Wśród Polaków triumfowali:

1m – Jacek Żebracki (KS Kandahar)

2m – Marcin Piętka (KS Kandahar)

3m – Jakub Przysaś (SKTJ)

1m – Justyna Żyszkowska (TKN)

2m – Agnieszka Solik (KS Kandahar)

3m – Małgorzata Czczcott (UKA)

Ad. 7

PP – PUCHAR CZANTORII

Z powodu złych warunków śniegowych zawody przełożono z 11.01 na 08.03, lecz również w tym terminie nie było możliwości przeprowadzenia rywalizacji sportowej w NW na stokach Czantorii, dlatego też organizator podjął decyzję o rozegraniu zawodów na terenie Ośrodka Narciarskiego „Czarny Groń” w Rzykach koło Andrychowa. Trasa składała się z 5 podejść i tyluż zjazdów co łącznie dało ok 10 km i ok 1200m przewyższenia.

Zwycięzcy zawodów:

1m – Tomasz Brzeski (KS Kandahar)	1m – Agnieszka Solik (KS Kandahar)
2m – Marcin Piętka (KS Kandahar)	2m – Klaudia Tasz (KW Zakopane)
3m – Jakub Gąsior (niezrzeszony)	3m – Małgorzata Czczott (UKA)

Ad. 8

PP – PUCHAR PILSKA

Z powodu złych warunków śniegowych zawody przełożono z 23.02 na 30.03, lecz również w tym terminie nie było możliwości przeprowadzenia rywalizacji sportowej w NW, dlatego też organizator podjął decyzję o rezygnacji z przeprowadzenia zawodów. Decyzją KNW PZA Mistrzostwa Polski w NW zostały przeniesione z zawodów o Puchar Pilsk na Memoriał Malinowskiego (26.04.2014r.).

Ad. 9

PP – ZAWODY KW ZAKOPANE

05.04.2014r. odbyła się kolejna edycja zawodów PP, lecz z powodu panujących w Tatrach warunków śniegowych trasa musiała zostać zmodyfikowana (skrócona): Nowa Roztoka – Dolina 5 Stawów – Zawrat – Hala Gąsienicowa – Kasprowy Wierch.

Wśród Polaków triumfowali:

1m – Jacek Żebracki (KS Kandahar)	1m – Anna Figura (KW Zakopane)
2m – Tomasz Brzeski (KS Kandahar)	2m – Justyna Żyszkowska (TKN)
3m – Marcin Piętka (KS Kandahar)	3m – Agnieszka Solik (KS Kandahar)

Ad. 10

PP + MP – MEMORIAŁ MALINOWSKIEGO

Zawody odbyły się 26.04.2014 - wystartowało 130 zawodników z Polski, Słowacji i Czech. Przy mało sprzyjającej aurze i po resztkach śniegu udało się jednak wytyczyć ciekawą i wymagającą technicznie trasę: Gienkowe Mury - przełęcz Liliowe – przełęcz Świnicka - rejon Czerwonych Stawków - przełęcz Karb - Czarny Staw Gąsienicowy - Kozia Dolinka - Zmarzły Staw - Przełęcz Zawrat - Czarny Staw – Murowaniec.

Wyniki Mistrzostw Polski:

1m – Jacek Żebracki (KS Kandahar)	1m – Anna Figura (KW Zakopane)
2m – Tomasz Brzeski (KS Kandahar)	2m – Julia Wajda (KS Kandahar)
3m – Marcin Piętka (KS Kandahar)	3m – Anna Tybor (KW Zakopane)

Klasyfikacja Pucharu Polski 2014:

1m – Jacek Żebracki (KS Kandahar) -	300 pkt	1m - Agnieszka Solik (KS Kandahar)-	271pkt
2m – Tomasz Brzeski (KS Kandahar) -	280 pkt	2m – Justyna Żyszkowska (TKN)-	263 pkt
3m – Marcin Piętka (KS Kandahar) -	261 pkt	3m – Małgorzata Czczott (UKA)-	235 pkt

Ad. 11

MISTRZOSTWA EUROPY - ANDORA

W terminie 14-16.02.2014 odbyły się ME w NW. W tym roku w skład Kadry Narodowej weszła tylko trójka zawodników: Anna Figura (senior – KW Zakopane), Anna Tybor (senior – espoir – KW

Zakopane) i Bartłomiej Bargiel (junior - TKN). Kierownikiem wyjazdu była Monika Strojny. W Mistrzostwach Europy w skialpinizmie w regionie Ordino-Vallnord w Andorze wzięło udział 142 zawodników z 17 krajów.

Vertical (14.02.2014r.) – miejsca Polaków:

- Anna Tybor – 6
- Anna Figura - 22
- Bartłomiej Bargiel - 21

Wyścig indywidualny (16.02.2014r) – miejsca Polaków:

- Anna Tybor - 6
- Anna Figura - 13
- Bartłomiej Bargiel -18

Zajęte pozycje przez zawodników dały Polsce 11 miejsce na 17 krajów uczestniczących w Mistrzostwach Europy. Z jednodniowym odstępem rozegrano najpierw konkurencję verticalu (w piątek), potem wyścig indywidualny (solo) w niedzielę. Okrojona formuła Mistrzostw Europy (nie rozgrywano: sprintów, sztafet oraz wyścigów zespołowych) spowodowała, że na czele rankingu krajów miały szansę znaleźć się tylko bardzo liczne reprezentacje skialpinistycznych hegemonów takie jak Francja, czy Włochy (odpowiednio z 10 i 19 medalami na koncie).

Ad. 12

PUCHAR ŚWIATA

Cykl Pucharu Świata w Narciarstwie Wysokogórskim rozpoczął się od zawodów w szwajcarskim Verbier (Val de Bagnes). Polskę reprezentowały cztery zawodniczki: Anna Figura (KW Zakopane), Anna Tybor (KW Zakopane), Paulina Figura (KW Zakopane) oraz Agata Cikowska (TKN).

Pierwsza edycja PŚ odbyła się w dniach 18 - 19.01.2014r. Składała się z dwóch startów: biegu indywidualnego, który miał miejsce w sobotę oraz vertikalu w niedzielę.

Wyścig indywidualny – miejsca Polek:

- Anna Figura - 16
- Anna Tyborm - 8
- Paulina Figura - 9

Vertikal – miejsca Polek:

- Anna Figura - 25

Druga edycja PŚ odbyła się we francuskim kurorcie narciarskim Courchevel. Zawody również składały się z dwóch startów: biegu indywidualnego, który miał miejsce w dniu 25.01.2014r. oraz vertikalu w dniu 26.01.2014r.

Wyścig indywidualny – miejsca Polek:

- Anna Figura - 14
- Anna Tybor - 7
- Agata Cikowska - 10

Vertikal – miejsca Polek:

- Anna Figura - 15
- Anna Tybor - 8
- Agata Cikowska - 10

Trzecia edycja PŚ miała odbyć się w dniach 31.01 - 02.02.2014r. Jednak z powodu złych warunków śniegowych (olbrzymi opad śniegu, najwyższy stopień zagrożenia lawinowego) zawody zostały przeniesione. Nowy termin ustalono na 07 - 09.02.2014. Z powodu zmiany terminu oraz innych obowiązków Reprezentantów Polski jedynie Annie Tybor udało się wziąć udział w tych zawodach. Zgodnie z oczekiwaniami, w konkurencji sprint zajęła bardzo wysokie 4 miejsce w kategorii espoir. W niedzielę 09.02.2014r. odbył się bieg indywidualny. Anna Tybor z powodów zdrowotnych nie zdołała ukończyć trasy.

Czwarta edycja PŚ odbyła się 01 - 02.03.2014r. w Les Diablerets w Szwajcarii, jednak z różnych względów polscy zawodnicy nie startowali.

Piąta edycja PŚ odbyła się 12-12.04.2014r. w Tromso w Norwegii i składała się z dwóch startów: biegu indywidualnego oraz sprintu.

Wyścig indywidualny – miejsca Polek:

- Anna Figura - 10
- Anna Tybor - 4

Sprint – miejsca Polek:

- Anna Figura - 6
- Anna Tybor – 3

Po wszystkich edycjach PŚ 2014 nasze zawodniczki zostały sklasyfikowane na miejscach:

- Anna Figura – 24m (vertical); 15m (individual); 17m (overall)
- Anna Tybor – 9m (vertical); 8 (individual); 8m (overall)
- Paulina Figura – 10m (individual); 10m (overall)

Ad. 13

THE BIG RACE – PIERRA MENTA

W terminie 20 - 23.03.2014r. w rejonie Areches – Beaufort we Francji odbyła się 29 edycja słynnej Pierra Menty. W tym roku Polskę reprezentowały dwa zespoły:

- Marcin Piętka (KS Kandahar) - Jakub Przysaś (SKTJ) – 67 miejsce
- Jacek Żebracki (KS Kandahar) - Mariusz Wargocki (KW Zakopane) – 51 miejsce

Podczas czterodniowych zmagani zawodnicy pokonali ok 10.000 metrów stromych, bardzo technicznych podejść zakosami oraz eksponowanymi skalno-śnieżnymi graniami i tyleż samo ekstremalnie trudnych, terenowych zjazdów poprowadzonych żlebami i gęstymi lasami.

Ad. 14

THE BIG RACE – PATROL LODOWCOWY

Zawody odbyły się 03 / 04.05 na tradycyjnej trasie z Zermatt do Verbier (53km; +3994m; -4090m). Polskę reprezentował tylko jeden zespół z Klubu Skialpinistycznego Kandahar w składzie: Adam Gomola, Marek Kilarski i Paweł Kaszyca. Polacy ukończyli zawody z czasem 12:54:24 co dało im 220 miejsce na 448 zespołów, choć do mety dotarli tylko 383 ekipy.

❖ 6.5. Komisja Wspinaczki Sportowej

W okresie bezpośrednio następującym po XVI Walnym Zgromadzeniu Delegatów PZA, Zarząd powołał Komisję Wspinaczki Sportowej w składzie:

- Grzegorz Tucki – Przewodniczący,
- Andrzej Beno,

- Arkadiusz Kamiński,
- Tomasz Mazur,
- Tomasz Poznański.

W pierwszej połowie sierpnia Grzegorz Tucki oraz Andrzej Beno zrezygnowali z dalszej pracy w KWS, natomiast Zarząd rozwiązał Komisję i zlecił sformowanie nowego składu Tomaszowi Poznańskiemu. Skład, w którym KWS pracuje obecnie, ostatecznie został ukonstytuowany 8 października 2014r. Tworzą go następujące osoby:

- Tomasz Poznański – Przewodniczący,
- Tomasz Mazur,
- Rafał Nowak,
- Adam Pustelnik.

Mimo zmian osobowych, KWS w niezmienny sposób stara się wypełniać zadania związane z nadzorem nad współzawodnictwem sportowym we wspinaczce. Obecnie jesteśmy na początku sezonu startowego 2014. Nasi zawodnicy wyjechali na pierwsze w tym roku zawody Pucharu Świata (Chiny, Azerbejdżan), ruszył Puchar Polski Juniorów (zawody na nowej ścianie w Kaliszu), oraz na wrocławskiej ścianie Fpinka rozegrano inauguracyjną edycję Pucharu Młodzików i Dzieci.

Wyniki reprezentacji Polski

W chwili, gdy powstaje niniejsze sprawozdanie, nie są jeszcze znane wyniki z pierwszych edycji zawodów pucharowych sezonu 2014, tak więc bazować będziemy na wynikach z sezonu 2013. Z uwagi na sporą ilość imprez, w które obfitował poprzedni sezon i liczbę startów naszej reprezentacji, ograniczymy się jedynie do skomentowania, naszym zdaniem, najważniejszych z nich.

Najszcześniejszą imprezą wspinaczkową zeszłego sezonu były dla Polaków Mistrzostwa Europy Seniorów. Dwa srebrne medale w konkurencji „na czas”, to jeden z lepszych, jeśli nie najlepszy, występ naszych zawodników w historii zawodów wspinaczkowych. Srebrne medale zdobyli Aleksandra Rudzińska oraz Marcin Dzieński. W pierwszej dziesiątce Mistrzostw znaleźli się jeszcze Klaudia Buczek oraz Jędrzej Komosiński (oboje na 9. pozycji).

Nasze zawodniczki zdobywały też medale na juniorskich Mistrzostwach Europy. Dwa srebrne medale zdobyły: wspomniana wcześniej Rudzińska, oraz koleżanka klubowa z Pol-Inowex Skarpa Lublin, Patrycja Chudziak. Bardzo dobry start na ME Juniorów zaliczył też Adrian Chmiał (konkurencja prowadzenie), który jako jedyny z Polaków zakwalifikował się do finału zajmując w nim 10 miejsce.

Sezon 2013 przyniósł też kolejny złoty medal w Mistrzostwach Świata Juniorów. Wywalczyła go (po raz trzeci w karierze) Ola Rudzińska, dla której był to ostatni sezon startów w zawodach juniorskich.

Najważniejszą imprezą poprzedniego sezonu były World Games (zwane potocznie igrzyskami sportów nieolimpijskich), rozegrane w kolumbijskim Cali, na które powołane zostały aż cztery polskie zawodniczki (w kategorii „na czas”). Niestety tym razem nie udało się zdobyć medalu – Ola Rudzińska, najlepsza z Polek, ukończyła zmagania na czwartym miejscu. Pozostałe miejsca naszych zawodniczek: Klaudia Buczek (6. pozycja), Monika Prokopiuk (9. pozycja), Edyta Ropek (12. pozycja).

Zawody w Polsce

Wzorem lat poprzednich, w ubiegłym sezonie, na cykl zawodów Pucharu Polski złożyły się trzy konkurencje, a w każdej z nich rozegrano po trzy edycje zawodów (w tym Mistrzostwa Polski).

Największym zainteresowaniem zawodników cieszył się zdecydowanie bouldering, cykl zawodów liczył cztery edycje a w sponsoring zaangażowała się marka adidas. Puchar zakończył się wielkim finałem – Mistrzostwami Polski, które rozegrano podczas Krakowskiego Festiwalu Górskiego. Również okazały wypadły zawody seniorów w prowadzeniu. Gospodarzem Mistrzostw Polski w roku 2013 był krakowski Avatar, którego zespół należy pochwalić za wzorową organizację imprezy. Dodać

trzeba, że na ścianie tej rozegrano w sumie trzy edycje zawodów PZA, po jednej, w każdej z konkurencji. Finałowa edycja Pucharu Polski została rozegrana we Wrocławiu na nowej ścianie „Tarnogaj”. W przypadku debutantów z Wrocławia, przygotowanie imprezy również należy ocenić wysoko. Niestety zainteresowanie wspinaczką sportową i zawodami w sposób znikomy przekłada się na zainteresowanie zawodami juniorskimi, zarówno od strony organizacyjnej, jak i np. sponsorskiej. Jest to jedno z wyzwania, które czekają KWS w tym i następnym sezonach.

Sezon 2014 – polskie zawody

W tym sezonie odbędzie się rekordowa ilość zawodów w boulderingu (5-6 edycji). Podobnie rekordowo zapowiada się Puchar Młodzików i Dzieci - KWS PZA pozyskała ze środków Departamentu Sportu Powszechnego dofinansowanie na organizację 7 edycji Pucharu Polski Dzieci i Młodzików - to dwukrotnie więcej niż przed rokiem. Jeśli chodzi o wspinanie na czas, zdecydowano się na zmianę polegającą na połączeniu seniorskich i juniorskich zawodów. Cieszy ponadto możliwość współpracy z nowymi, aktywnymi centrami wspinaczkowymi – np. nowa ścianka bulderowa w Kaliszu czy ściana do prowadzenia i czasówek w Toruniu. Jeżeli tendencja się utrzyma (chętnych na organizację zawodów przybywa), będziemy mogli powiedzieć o ustabilizowaniu sytuacji związanej z krajowymi zawodami.

Zgrupowania kadry narodowej

Dotychczasowy model opierający się na pracy klubowej z zawodnikami nie jest w naszej opinii wystarczający, dlatego też staramy się realizować zadania w oparciu o szkolenia centralne, które bądź współorganizujemy (zgrupowanie KN w prowadzenie na krakowskiej Koronie) lub też wspieramy finansowo (zgrupowanie KN w boulderingu na warszawskim Bloco).

Imprezy międzynarodowe w Polsce

Praca KWS koncentruje się obecnie na dwóch najważniejszych imprezach, które w przyszłości odbędą się w Polsce. Pierwszą z nich są Akademickie Mistrzostwa Europy (AME). Impreza odbywająca się po raz pierwszy, a gospodarzem będą Katowice. W styczniu 2014r. PZA udzieliło poparcia Akademickiemu Związkowi Sportowemu, który kandydował do roli organizatora zawodów. EUSA (European University Sports Association) przyznała AZS-owi prawo do organizacji imprezy. KWS, jako reprezentacja PZA, współpracuje z AZS w sprawie wkładu i merytorycznej pomocy PZA w organizacji imprezy.

W dalszej perspektywie, w Polsce odbędą się wspomniane wcześniej World Games. Najważniejsza po igrzyskach olimpijskich impreza sportowa na świecie będzie miała miejsce we Wrocławiu w roku 2017. Na pierwszym spotkaniu z Komitetem Organizacyjnym World Games (KO) obecny był przedstawiciel PZA - Tomasz Poznański. Podobnie jak w przypadku AME, KWS rozmawia z KO na temat potencjalnych rozwiązań i roli PZA. Co istotne dla PZA, IFSC widzi konieczność w organizacji większych imprez międzynarodowych w Polsce (we Wrocławiu w charakterze „testu” przed World Games).

Działania KWS w sezonie 2014 - podsumowanie

Efekty pracy KWS są pochodną posiadanych zasobów czasowych oraz możliwości finansowych. Jeżeli chodzi o budżet Komisji w sezonie 2014r., spora praca włożona została w optymalizację logistyki wyjazdów i organizacji zawodów (pod kątem obniżania kosztów). W tym sezonie zaplanowaliśmy też większe, w porównaniu do lat ubiegłych, wsparcie dla konkurencji prowadzenia i boulderingu – nie tylko finansowe, ale też merytoryczne i logistyczne, bez naruszenia relatywnie dobrej kondycji polskich „czasówek”. Dzięki wsparciu KWS, na pierwszą edycję PŚ w boulderingu wysyłamy aż

trzyosobową reprezentację. Mamy nadzieję, że lepsze wsparcie przyczyni się to do profesjonalizacji, zwiększenia zainteresowania sportem wspinaczkowym w najpopularniejszych konkurencjach i lepszych wyników.

KWS aktywna była także na kilku innych polach. Udało się podpisać umowę z PWSZ w Tarnowie, która reguluje kwestię dostępu do ściany dla kadry narodowej. Był to wcześniej spory problem. Rozpoczęliśmy także współpracę z Centrum Rehabilitacji Holimedica oraz MotionLab, które wspierają kadrę narodową na polu rehabilitacji i profilaktyki dot. kontuzji. Powołaliśmy „robocze” kolegium zawodników, które pełni funkcję doradczą dla KWS i stanowi pewnego rodzaju eksperymentalny pomost pomiędzy KWS a zawodnikami. Zawodników kadry wsparła pomocą firma Milo - w tej chwili toczony są rozmowy odnośnie współpracy długofalowej (dłuższej niż jeden sezon).

Mimo sporego zaangażowania czasowego zdajemy sobie sprawę, że nie wszystkie mechanizmy działają poprawnie, natomiast ciągle pracujemy nad jak najlepszym działaniem KWS i cały czas wdramy w życie nowe pomysły. Wierzymy że nasza praca w pozytywnym stopniu odbije się na całej PZA i postrzeganiu jej w środowisku wspinaczkowym.

❖ 6.6. Komisja Tatrzańska

Od czerwca 2013 do maja 2014 komisja działa w składzie:

- Ditta Kicińska – Przewodnicząca,
- Piotr Xięski,
- Marek Wierzbowski,
- Piotr Kubicki.

W ostatnim roku główne działania Komisji Tatrzańskiej skupiały się na funkcjonowaniu bazy tatrzańskiej – obiektu Betlejemki oraz obozowisk taternickich na polanach: Szałasiska i Rogoźniczańskie. Ponadto prowadzone były prace związane z przygotowywanymi Planami Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego oraz odbyły się spotkania z przedstawicielami Dyrekcji Tatrzańskiego Parku Narodowego, Ministerstwa Środowiska oraz Państwowej Straży Pożarnej. PZA patronowała również akcji „Czyste Tatry”.

Baza tatrzańska

Betlejemka

W Betlejemce od kilku miesięcy trwa dostosowywanie obiektu do nowych norm budowlanych w zakresie zasilania, wentylacji i ochrony przeciwpożarowej. W dniu 1 listopada 2013 po szczegółowej kontroli kominiarskiej, zarządzanej przez Tatrzański Park Narodowy, obiekt został zamknięty do odwołania. W wyniku kontroli wykonanej przez Zakład Kominiarski, sprawdzającej techniczną sprawność przewodów kominów, łącznie z urządzeniami mającymi bezpośredni związek z kominami okazało się m.in., że wentylacje sanitariatu nie spełniają wymagań. Stwierdzono również brak wentylacji grawitacyjnej w kuchni oraz kilka innych uchybień. W następstwie tego zostały wykonane prace modernizacyjne, które trwały cały sezon zimowy: zrezygnowano z wszystkich urządzeń zasilanych gazem LPG w obiekcie i zmodernizowano instalację elektryczną zalicznikową, dzięki której do Betlejemki doprowadzono nowe zasilanie elektryczne ze stacji transf. SN/Nn przy Schronisku Murowaniec.

Kolejna kontrola została przeprowadzona w marcu br. przez Państwową Straż Pożarną, która stwierdziła, że naruszone są przepisy przeciwpożarowe co powoduje zagrożenie życia ludzi. PSP nakazała dostosować do wymogów przepisów bezpieczeństwa pożarowego drogi komunikacji ogólnej służące celom ewakuacji w zakresie palnej ich obudowy oraz dostosować do wymogów przepisów bezpieczeństwa pożarowego szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku.

Cały czas prowadzone są prace zmierzające do udostępnienia Betlejemki.

Polana Szałasiska i Polana Rogoźniczańska

Obozowiska działały w sezonie letnim od 21 czerwca do 4 września (na prośbę PZA termin został przedłużony o 2 dni w przypadku „Szałasisk”), i były prowadzone, podobnie jak w latach ubiegłych, odpowiednio - przez Juliana Kubowicza i Ewę Liberę. W czasie funkcjonowania obozowiska były przeprowadzone doraźne prace remontowe. Na Polanie Szałasiska prace te dot. części podłogi w jadalni oraz rozebranie i odtworzenie jednego z podestów. Na Polanie Rogoźniczańskiej - poszerzono kącik sanitarny o drugą kabinę z ciepłym prysznicem, zostały zakupione nowe namioty, odporne na wilgoć materace oraz duży namiot sprzętowy, pełniący funkcję suszarni. Komisja Tatrzańska prowadziła rozmowy i korespondencję na temat budowy nowej wiaty bazowej dla większej ilości osób (w okresie jesiennym został do TPN wysłany list z projektem nowej wiaty). W czasie Świąt Bożego Narodzenia 2013r. stara wiata została całkowicie zniszczona. Aktualnie trwają ustalenia z Dyrekcją TPN i Komisją Taternictwa Jaskiniowego w sprawie dalszych działań związanych z obozowiskiem, zarówno w sezonie letnim 2014, jak i w późniejszych latach.

Akcja „Junior” i „Senior” oraz akcja „Zima”

Akcja „Junior” i „Senior” prowadzone były w sezonie letnim 2013 i zimowym 2014. Wysokość dofinansowania ze strony PZA wynosiła 8 zł do każdego noclegu w Starym Schronisku w Morskim Oku. Dzięki uprzejmości p. Marii Łapińskiej „Juniorzy” mogli korzystać również z niższych cen za noclegi w Starym Schronisku w Morskim Oku w okresie zimowym (ze względu na sytuację finansową Schroniska zniżki w br. nie dotyczyły pozostałych członków klubów zrzeszonych w PZA).

Plany Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego

W omawianym okresie odbyło się kilka spotkań z firmą Krameko odpowiedzialną za wykonanie Planów Ochrony dla Tatrzańskiego Parku Narodowego w czasie których przedstawiciele Zarządu PZA oraz Komisji Tatrzańskiej wnosili uwagi dot. bazy noclegowej oraz obszarów udostępnionych dla działalności wspinaczkowej i jaskiniowej.

Komisja Tatrzańska

❖ 7 „Nasze Skały”

Mija szósty rok działalności Inicjatywy Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały” - powstała ona w maju 2008 roku, jako organizacja reprezentująca wspinaczy skalnych, zarówno zrzeszonych w klubach PZA jak i niezrzeszonych. Pozycja IŚW „Nasze Skały” jest ugruntowana w strukturze organizacyjnej PZA od jesieni 2009r. Ścisłe współpracuje z Komisją Wspinaczki Skalnej oraz innymi agendami Zarządu. Jej głównym zadaniem jest pomoc wszystkim wspinaczom, w nieskrępowanym dostępie do rejonów skałkowych Polski.

Nad działaniami IŚW „Nasze Skały” sprawuje pieczę Rada, której przewodniczącym jest Mariusz Biedrzycki (pomysłodawca i spiritus movens Inicjatywy).

W 2013 roku nastąpiła reorganizacja struktury IŚW „Nasze Skały”, związana z wielkością zaangażowania poszczególnych członków Rady w bieżące prace Inicjatywy. Wyłonione zostało nieoficjalne kilkuosobowe „prezydium” (M. Biedrzycki, P. Xięski, M. Jodłowski); przedstawiciele mediów przeszli głównie do roli wpierających działania „Naszyc Skał”.

Praca w „Naszyc Skałach” oparta jest na wolontariacie wielu ludzi. Pracownikiem etatowym jest dyrektor operacyjny, którego funkcję pełni Włodzimierz Porębski.

Liczba otwartych spraw i natłok pracy w 2013 roku wymusiła także proces powoływania regionalnych przedstawicieli IŚW „Nasze Skały” dla poszczególnych obszarów skałkowych, ściśle współpracujących z prezydium i dyrektorem operacyjnym, a także osób zajmujących się ściśle wybranymi

zagadnieniami.

Aktualnie liczba wolontariuszy współpracujących z IŚW "Nasze Skały" przekroczyła trzydzieści osób.

Są to (w kolejności alfabetycznej):

Grzegorz Adamiec (rejon świętokrzyski),
Tomasz Antecki (Grzęda Mirowska),
Mariusz Biedrzycki (przewodniczący rady, Jura Południowa),
Konrad Burzawa (Rudawy Janowickie),
Piotr Drożdż (Góry),
Maciej Dudzic (obsługa prawna),
Szymon Fil (Kotlina Kłodzka),
Tomasz Gołąbek (media),
Agnieszka Grzesiek (obsługa prawna),
Wojciech Grzesiok (przedstawiciel Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki),
Miłosz Jodłowski (ochrona przyrody),
Michał Kajca (Sokoliki),
Emilia Karnecka (grafika),
Marek Karnecki (grafika),
Krzysztof Lachniuk (Pogórze Wałbrzyskie),
Tomasz Mazur (Piaskowce Małopolskie),
Grzegorz Mróz (Podlesice),
Wojciech Paprocki (wolontariusz),
Maciej Pętlicki (Rudawy Janowickie),
Rafał Pietrasiak (Rzędkowice),
Dariusz Pięta (Jura Środkowa),
Tomasz Poznański (kontakty zagraniczne),
Marcin Rutkowski (Karkonosze),
Wojciech Słowakiewicz (wspinanie.pl),
Andrzej Sokołowski (Karkonosze),
Marek Szarkowski (Hejszowina - Góry Stołowe),
Krzysztof Śliwa (Jura Północna),
Arek Tabisz (Kotlina Kłodzka),
Jacek Trzemzański (Podkarpacie),
Mirosław Woźniak (Skały Wadowickie, Piekary, Tyniec),
Przemek Wójcik (Tatry i Podtatrze),
Piotr Xięski (przedstawiciel Polskiego Związku Alpinizmu),
Krzysztof Zabłotny (Pogórze i Góry Kaczawskie).

Konferencje członków Rady IŚW "Nasze Skały" odbywają się co najmniej raz w miesiącu. Omawiane są na nich wszystkie sprawy związane z działalnością, ponadto w poszczególnych tematach występuje regularna komunikacja osób zaangażowanych w dany temat.

Prowadzimy własną stronę internetową <http://www.naszeskały.pl>. Współpracujemy na bieżąco z większością serwisów wspinaczkowych, w tym oczywiście stroną www.pza.org.pl i Tatarnikiem.

Główna działalność IŚW „Nasze Skały”, w okresie pomiędzy poprzednim (8-9 czerwca 2013r.) a niniejszym Walnym Zgromadzeniem Delegatów Klubów i Sekcji Polskiego Związku Alpinizmu, to negocjacje z prywatnymi właścicielami, władzami samorządowymi oraz organami ochrony przyrody: Regionalnymi Dyrekcjami Ochrony Środowiska, Dyrekcjami Parków Krajobrazowych, Nadleśnictwami - terenów na których znajdują się rejonów wspinaczkowe, głównie w Sudetach, na Śląsku, Podkarpaciu i w Małopolsce. Przedstawiciele Naszych Skał uczestniczą regularnie w sympozjach poświęconych terenom skałkowym, gdzie prezentujemy stanowisko Polskiego Związku Alpinizmu, w kwestiach

związanych z ochroną przyrody rejonów działania wspinaczy; jesteśmy również zapraszani na posiedzenia Rad Ochrony Przyrody.

W ostatnim roku uczestniczyliśmy w sympozjach, dyskusjach, spotkaniach, targach outdoorowych, "uroczystych otwarciach" itp., m. in. w Smoleniu, Morsku, Raławicach, Olsztynie k/Częstochowy, Kielcach, Ojcowie, Podlesicach, Pyrzowicach.

Uczestniczymy także, jako organizator, współorganizator bądź instytucja wspierająca, w imprezach wspinaczkowych, np. Mityng w Nielepicach, Maraton Big Wall w Sokolikach, Memoriał im. Andrzeja Skwirczyńskiego w Jerzmanowicach

Współpracujemy z organizacjami krajowymi, m.in. klubami, stowarzyszeniami, fundacjami (Klub Przyrodników, Fundacja "Przyroda i Człowiek", Fundacja Ekologiczna Wychowanie i Sztuka "Elementarz", Towarzystwo Miłośników Ziemi Zawierciańskiej, Uniwersytet Śląski) i zagranicznymi o podobnych celach działania. Członek Rady Naszych Skał, Miłosz Jodłowski, jest członkiem The Access Commission UIAA.

Uczestniczymy w pracach Komitetu Sterującego wniosku unijnego "Life+" pod tytułem " Ochrona cennych przyrodniczo siedlisk nieleśnych, charakterystycznych dla obszaru Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd", realizowanego przez Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego.

Uczestniczyliśmy także w Krakowskim Festiwalu Górskim, prezentując działania "Naszych Skał" w 2013 roku. Ponadto promowaliśmy IŚW „Nasze Skały” na innych festiwalach i imprezach górskich. Kilka razy w ostatnim roku uczestniczyliśmy w kręceniu materiałów filmowych (przez różne stacje telewizyjne i o różnym charakterze) w skałkach jurajskich.

Współpracujemy z naukowcami Uniwersytetu: Szczecińskiego, Wrocławskiego, Śląskiego oraz Warszawskiego prowadzącymi badania w skałach i jaskiniach Wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej.

Nawiązaliśmy współpracę z Dolnośląskim Zespołem parków Krajobrazowych oraz Urzędem Gminy w Jeleniej Górze, w sprawie wspólnych działań na terenie Parku Krajobrazowego Doliny Bobru i Rudawskiego parku Krajobrazowego.

W ciągu ostatnich miesięcy IŚW „Nasze Skały” uczestniczyły w kilku akcjach o charakterze:

- lokalnym, głównie odkraczania lub sprzątnięcia, np. w Skałach Łądeckich, na Grzędzie Mirowsko-Bobolickiej, w Dolince Brzoskwinki, w Nielepicach, w Jaskini Mamutowej, na Okienniku Wielkim, w Górach Sowich, Rudawach Janowickich,
- tzw. "budowlanym, trwałym”, np.: zbudowanie podestów asekuracyjnych pod Pochylcem; zbudowaniu ścieżki podejściowej pod Jaskinie Mamutową; dokończenie ścieżki podejściowej u podstawy Szerokiego Muru (masyw Sępiej Baszty) w Dolinie Kobyłańskiej.

W związku z procesem uchwalania planów ochrony przyrody, składamy uwagi do projektów planów ochrony przyrody terenów chronionych.

Składamy wnioski (unijne i krajowe) o dofinansowanie działań około-wspinaczkowych - jak do tej pory nieskutecznie - wnioski są rozpatrywane pozytywnie, lecz nie mieszczą się w puli dofinansowań.

Zorganizowaliśmy kilka spotkań środowiskowych, by zintegrować i zaktywizować środowiska lokalnych wspinaczy. Uczestniczyliśmy w spotkaniach z Zarządem Klubu Wysokogórskiego Kraków, portalu wspianie.pl.

Powołaliśmy do istnienia forum sudeckie, założyliśmy adres e-mailowy do zgłaszania dewastacji punktów asekuracyjnych na skałach Fiala i Wzgórze 502 w Jerzmanowicach (fiala@naszeskały.pl). W sprawie dewastacji złożyliśmy także zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa (w Komendzie Policji w Krzeszowicach).

Nadal staramy się lobbować za uchwaleniem „prawa szlaku”, zabezpieczającego interesy wspinaczy na terenach prywatnych.

W ostatnich miesiącach udało nam się przywrócić wspinanie bądź otworzyć nowe rejony i podpisać porozumienia dotyczące wspinania, m.in. w Przybysławicach (gmina Zielonki), w Karlinie, w Walimiu (Góry Sowie), w Nielepicach, w Dolinie Brzoskwinki, na Pochylcu II w Ojcowskim Parku Narodowym, w Strzegowej, na Górze Zamkowej w Olsztynie k/Częstochowy.

Kilka postępowań jest w toku - proces udostępniania jest bardzo żmudny i długotrwały. Nadal pracujemy nad przygotowaniem wniosków o udostępnienie do wspinania rezerwatów Małopolski, Sudetów i woj. Świętokrzyskiego, powracamy do próby przywrócenia wspinania na terenach które zostały przed nami zamknięte (np. Prządki na Podkarpaciu, Skamieniałe Miasto w Ciężkowicach), staramy się o prawne zabezpieczenie interesów wspinaczy na terenach chronionych w Sudetach, rejonie świętokrzyskim, w Beskidach.

IŚW „Nasze Skały” kilka lat temu świadomie zrezygnowały z dwóch form związanych z dostępem do rejonów skalnych – dzierżawy bądź zakupu terenów skalnych (uważamy że stworzenie precedensu płacenia za wspinanie może pociągnąć za sobą lawinę której nie da się zatrzymać) oraz akcji ubezpieczania poszczególnych rejonów (tym niemniej pośredniczymy w załatwieniu formalności klubom i grupom ekipierów, by mogli bez zbędnego tracenia energii ubezpieczać skały).

Elektroniczne systemy rejestracji wspinaczy na terenach, gdzie wymagają tego gospodarze, np. na krakowskich Zakrzówku, Libanie i w Karkonoskim Parku Narodowym są gotowe do uruchomienia, w razie wystąpienia takiej konieczności.

Za wzorową uważamy także współpracę z właścicielami Grzędy Mirowsko - Bobolickiej – rodziną Laseckich, organizując wspólne akcje. Wspinanie na terenach Grzędy możliwe jest po zarejestrowaniu się (wpisaniu) do książki znajdującej się przy posesji softysa Mirowa. Pracujemy nad zniesieniem opłat za wstęp na teren rezerwatu Góra Zborów - nastąpi to prawdopodobnie w lipcu 2014r.

Piętą Achillesową „Naszych Skał” są finanse – obecnie najważniejszym mecenasem wspierającym Inicjatywę, poza Polskim Związkiem Alpinizmu, jest firma AMC (dystrybutor m.in. wyrobów firm Petzl i Beal) oraz kluby i ludzie dobrej woli (korzystamy m.in. za pośrednictwem Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki z wsparcia pochodzącego z 1% podatku). Uzyskaliśmy także deklarację przekazywania 1% z każdej sprzedanej liny marki Sterling od firmy CRAG SPORT. Nieocenioną pomocą był sponsoring firmy NAMASTE , która zafundowała komplet ekspresów Camp do wymiany asekuracji na Pochylcu w Ojcowskim Parku Narodowym, a także darowizna od darczyńcy, który sfinansował zakup materiału na budowę podestów pod Pochylcem.

Wszystkim donatorom bardzo dziękujemy za wsparcie finansowe, bez którego działalność IŚW "Nasze Skały" nie byłaby możliwa. Mamy nadzieję, że widzicie pozytywne efekty tej działalności.

Na przełomie 2013 i 2014 roku kilku uczestników wspinaczkowych forum internetowych podniosło sprawę rzekomego niewłaściwego umocowania IŚW "Nasze Skały" w strukturach organizacyjnych ruchu wspinaczkowego. Zarządy Polskiego Związku Alpinizmu oraz Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki wydały wspólne oświadczenie, rozwiewające wątpliwości dotyczące prawnych podstaw funkcjonowania "Naszych Skał".

(Włodzimierz Porębski „ Nasze Skały”)

❖ 8. Zespół Łączności Radiowej

W okresie sprawozdawczym Zespół pracował w dwuosobowym składzie:

- Marcin Kaczkan – Przewodniczący,
- Bogdan Jankowski.

Utworzony 35 lat temu Zespół kontynuował wykonywanie przyjętych obowiązków, do których należały:

Konserwacja i utrzymywanie w stanie sprawności sieci radiotelefonicznej PZA w Tatrach. Sieć ta działa nieprzerwanie już od 36 lat i według stanu na dzień dzisiejszy dysponuje dziewięcioma radiotelefonami noszonymi dobrej klasy, zdeponowanymi w Betlejemce, oraz zainstalowaną tam na stałe radiostacją bazową. Z założenia wszyscy instruktorzy PZA mieszkający w Betlejemce powinni nosić radiotelefony i pozostawać na stałym nasłuchu od wyjścia z domu do powrotu. W praktyce nie zawsze to robią. Zespół łączności uważa, że używanie radiotelefonów zdecydowanie poprawia ogólny poziom bezpieczeństwa wspinaczki w całym rejonie i powinno być obligatoryjne dla wszystkich instruktorów mieszkających w Betlejemce.

Modernizacje i utrzymywanie w ruchu innych urządzeń elektronicznych w Betlejemce. Należą do nich: system alarmowy chroniący obiekt przed włamaniami i wizytami niedźwiedzi, złożony z 4 czujników ruchu, 4 reflektorów halogenowych, 2 syren, sygnalizatorów optycznych i dźwiękowych, oraz system zasilania awaryjnego, dostarczający energię elektryczną w przypadku zaniku napięcia w sieci. System ten, po podłączeniu Betlejemki do krajowej sieci energetycznej, działa nadal i w razie awarii sieci potrafi zasilić w energię elektryczną podstawowe urządzenia elektroniczne przez okres kilku dni.

Zaopatrywanie w sprzęt łączności wypraw, głównie organizowanych przez Związek i zrzeszone w nim kluby. W okresie sprawozdawczym, niespełna rocznym, zespół wyposażył w sprzęt łączności 14 wypraw, w tej liczbie 10 w łączność satelitarną.

Udzielanie porad i pomocy technicznej osobom indywidualnym i wyprawom, które zaopatrzyły się w sprzęt łączności pochodzący z innych źródeł.

Wyposażenie PZA w radiotelefony do użytku w Tatrach można uznać za wystarczające. Pięć posiadanych telefonów satelitarnych też powinno zaspokoić aktualne potrzeby wypraw. Nie mamy tylko telefonu satelitarnego pozwalającego na łączność z biegunami i okolicami podbiegunowymi (Iridium), ale plany taryfowe tej sieci są bardzo niekorzystne przy naszym sposobie korzystania z telefonu. Natomiast solarny system zasilania polowego należałoby rozbudować o dodatkowe, lekkie baterie słoneczne większej mocy.

Zespół łączności postanowił uzupełnić bazę sprzętową o nowoczesne, profesjonalne, cyfrowe radiotelefony noszone (15 sztuk) wraz z niezbędnym osprzętem oraz rejestratory dźwięku (3 sztuki) do użytku na wyprawach. Wsparcie tej inwestycji zaoferowała Fundacja Kukuczki, która zgodziła się pokryć połowę kosztów. Pierwsza partia sprzętu (5 radiotelefonów Kenwood NX220 + rejestrator Zoom H1) została już zamówiona. Zrealizowanie pozostałej części inwestycji przewiduje się do końca stycznia 2015r.

W ostatnim okresie większość wypraw (niestety nie wszystkie) dbała o pożyczony sprzęt i zwracała go w terminie.

Wszystkie prace prowadzone w Zespole łączności, bieżące naprawy sprzętu, jego konserwacje, wykonywane są społecznie, a niezbędne wydatki na zakup nowych urządzeń, części zamiennych i zużywających się akumulatorów oraz na urzędowe opłaty finansowane są z wpływów za wypożyczanie sprzętu wyprawom.

Szczegółowy wykaz sprzętu przeznaczonego do pożyczania wyprawom znajduje się na stronie internetowej PZA.

(Bogdan Jankowski ,Marcin Kaczkan)

❖ 9. Sąd Koleżeński

Sąd Koleżeński pracował w składzie:

- Rafał Kardaś Przewodniczący,
- Marek Grochowski i Hanna Wiktorowska - zastępcy Przewodniczącego,
- Zofia Gutek i Ryszard Kowalewski - członkowie.

W okresie sprawozdawczym do Sądu Koleżeńskiego nie wpłynęła żadna sprawa.

Sąd nie podjął też postępowania w ramach uprawnień do wszczynania spraw z urzędu.

❖ 10. Sprawozdanie Redakcji „Taternika”

Redaktorem naczelnym jest Renata Wcisło.

Od numeru 1/2014 w skład redakcji weszli: Karolina Wróblewska (redaktor), Bogusław Kowalski (redaktor), Aleksandra Skowrońska (korekta), Ewa Koralewska (korekta).

Redakcję wspierają lub stale współpracują:

Józef Nyka, Janusz Kurczab, Bogusław Kowalski, Ditta Kicińska, Paweł Lulek, Wojciech Świącicki, Kacper Tekieli, Ludwik Wilczyński, Grzegorz Głazek, Jagoda Adamczyk-Ceranka, Jakub Radziejowski, Adam Śmiałkowski, Jagoda Mytych, Karolina Kowalczyk, Rafał Kardaś, Janusz Majer, Jerzy Wala, Andrzej Ciszewski, Wojciech Grzesiok i wiele innych osób.

Składem Taternika zajmuje się Wojciech Roliński.

Redakcja mieści się w Bożnowie, nr 30 a, 68-100 Żagań.

„Taternik” jest kwartalnikiem i ukazuje się w wersji papierowej (12 zł), jak i elektronicznej (6,15 zł).

NAKŁAD I DYSTRYBUCJA

Wydawcą i dystrybutorem jest PZA, dystrybucją zajmuje się Wioletta Paszek, „Taternik” drukowany jest w katowickim Infomaxie.

Do 2013 r. Taternik drukowany był w nakładzie 2 tys. egzemplarzy (plus wersja elektroniczna). Jednak zapotrzebowanie na Taternika wzrasta i numer 2/2013 został dodrukowany, gdyż nakład wyczerpał się po tygodniu (w sumie ukazał się w liczbie 3,5 tys. egzemplarzy). Również „Taternik” 1/2014 miał zwiększony nakład – 2,5 tys. egzemplarzy.

Wzrosła też objętość Taternika. W porównaniu do 2009 i 2010 roku wzrost jest dwu, a nawet – biorąc pod uwagę ostatniego Taternika – trzykrotny i wynosi: 2/2013 – 96 stron, 3/2013 – 116 stron, 1/2014 – 140 stron.

Od trzech lat funkcjonuje też strona „Taternika” – www.taternik.org, która jest również narzędziem do sprzedaży pisma. Przez stronę można zamawiać i zaprenumerować kwartalnik w wersji papierowej i elektronicznej, dokonać zapłaty, pobrać archiwalne numery.

Strona to przede wszystkim zasługa Pawła Lulka, byłego członka Zarządu PZA, który ją przygotował i administruje, redakcją strony w ostatnim roku zajmowały się Renata Wcisło, Jagoda Mytych, Karolina Kowalczyk, numery archiwalne w wersji elektronicznej przygotował Zbigniew Sottys.

„Taternika” można kupić „Empikach”, dostępny jest również w wybranych schroniskach, Betlejemce, taborach i sklepach górskich. Od numeru 1/2014 dystrybucją pisma zajmuje się również Wydawnictwo Plan Jelenia Góra Rafała Froni.

Planowane jest też dalsze rozszerzenie sieci dystrybucji.

PROMOCJA TATERNIKA I PZA

1. Portal www.taternik.org - to portal promujący pismo i PZA oraz kluby zrzeszone w Związku, jest również źródłem informacji o bieżących wydarzeniach.

2. **Profil Taternika na Facebooku** - dzięki Facebookowi poszerzamy krąg odbiorców, mamy bliższy kontakt z pasjonatami gór i wspinania, promujemy „Taternika” – zarówno wydanie papierowe, elektroniczne, jak i stronę internetową. Dzięki Facebookowi zwiększyło się zainteresowanie pismem, a stały kontakt z Czytelnikami pozwala na bieżąco śledzić to, co dzieje się w środowisku, informować znajomych (ponad 4,5 tys. osób) o naszych przedsięwzięciach i docierać do nowych osób.

3. **Patronaty medialne** - pismo obejmuje patronaty nad wyprawami oraz festiwalami, wydarzeniami góorskimi, sportowymi, - banery, roll-upy - projekty banerów, reklam wykonują dla „Taternika” Emilia i Marek Karnecky. „Taternik” współpracuje z biurami festiwalowymi, organizatorami imprez wspinaczkowych oraz wieloma portalami góorskimi i wspinaczkowymi, w których umieszczane są informacje o piśmie i banery.

4. **Strategia promocyjna i kampania promująca Taternika** – powstały reklamy filmowe i banery, w których Taternika reklamują popularni himalaści i wspinacze.

Organizacja wydarzeń, udział w imprezach górskich, festiwalach:

1. Współorganizacja i prowadzenie tzw. Szczytu Podlesickiego pt. „Etyka i zasady we współczesnym alpinizmie” – listopad 2013
2. Przygotowanie prelekcji (Renata Wcisło, Wojciech Grzesiok) z pomocą Janusza Kurczaba i Józefa Nyki pt. „110 lat na jeden linie, czyli o tym, jak weszliśmy w pierwszy związek alpinistyczny i co było dalej...” – prezentacja: Przegląd Filmów Górskich w Łądku Zdroju (wrzesień) i Opolski Festiwal Górski (grudzień).
3. Współorganizacja jubileuszowej wystawy PZA pt. „Himalaje, Karakorum. Obrazki i głosy z gór” – fotografie Bogdana Jankowskiego – wernisaż podczas Przeglądu Filmów Górskich w Łądku Zdroju, później: Kraków (Krakowski Festiwal Górski), Opolski Festiwal Górski, Łódź, Racibórz, Kielce (festiwal), Żagań.
4. Wspólna inicjatywa z Przeglądem Filmów Górskich w Łądku Zdroju i współorganizacja wydarzenia – przyznawanie statuetek za popularyzację kultury górskiej w Polsce przez PZA, Taternika i Przegląd w Łądku Zdroju – pierwsze statuetki zostały wręczone we wrześniu 2013.
5. Red. nac. w jury konkursu na Książkę Górską Roku, Przegląd Filmów Górskich w Łądku Zdroju (wrzesień).
6. Zaangażowanie w wydarzenia związane z nadaniem Gimnazjum w Zabrze im. Himalaistów Polskich (wrzesień).
7. Organizacja panelu jaskiniowego (Renata Wcisło, Karolina Wróblewska) podczas Krakowskiego Festiwalu Górskiego (grudzień).
8. Prowadzenie panelu na temat Broad Peak – Krakowski Festiwal Górski, Renata Wcisło (grudzień).
9. Redaktorzy „Taternika” w Radzie Kolosów podczas Ogólnopolskich Spotkań z Podróżnikami, Alpinistami i Żeglarzami w Gdyni: Renata Wcisło (w kategorii – eksploracja jaskiń), Bogusław Kowalski (w kategorii – alpinizm) – marzec 2014.
10. Renata Wcisło w Radzie Dziennikarzy, Kolosy – marzec 2014.
11. Koszulka promująca partnerstwo w górach – „Wychodzimy razem – wracamy razem” – pomysł Wojciecha Świącickiego, projekt w realizacji.

Redakcja „Taternika” uczestniczy także w wielu imprezach środowiskowych, promując i reklamując pismo oraz obejmując patronat nad licznymi zawodami, imprezami górskimi, festiwalami.

JAKOŚĆ MERYTORYCZNA I GRAFICZNA

Dokładamy wszelkich starań, by była jakość merytoryczna i graficzna była na coraz wyższym poziomie.

Od numeru (3/2012) podnieśliśmy jakość okładki – obecnie drukowana jest na lepszym, grubszym papierze, foliowana, błyszcząca. Drukarnia przygotowuje również proofy - czyli próbne wydruki okładki, co pozwala nam ocenić jej jakość.

Wciąż najważniejszym kierunkiem działania, jest podnoszenie wartości merytorycznej „Taternika” i poszerzanie kręgu odbiorców przez urozmaicenie tematyki.

Wiele pomysłów na rozwój „Taternika” blokowanych jest przez niski budżet. Łatwiej też byłoby pozyskiwać autorów i teksty, fotografie, gdyby „Taternik” płacił za materiały, co wydaje się być obecnie jednym z głównych problemów i opóźnień w cyklu wydawniczym.

SPONSORZY I PROJEKTY

Kolejnym krokiem, nad którym należy się skupić, jest poszukiwanie sponsorów i źródeł finansowania w celu dalszego rozwoju pisma. Uważam, że warto byłoby pozyskać do tego osoby, które sprawdzają się w marketingu, a które będą otrzymywać za znalezienie reklamodawcy/sponsora wynagrodzenie w postaci procentowej wypłaty od pozyskanej kwoty.

Wciąż nie został zrealizowany projekt wydawniczo-promocyjno-szkoleniowy, który wzmocniłby i ugruntowałby pozycję „Taternika” i PZA na rynku, a także poniósł kompetencję kadry instruktorskiej i wspierałby w rozwoju kluby zrzeszone w PZA.

REBRANDING TATERNIKA

Obecnie Taternik jest w fazie zmian – zarówno jeśli chodzi o layout, misję, po strategię rozwoju, marketingową, po zmiany wydawnicze i finansowe, które planujemy wprowadzić w roku 2014.

Redakcja „Taternika”